

Přeshraniční fúze společností s ručením omezeným

Bakalářská práce

Vedoucí práce:

JUDr. Bohumil Víték, Ph.D.

Veronika Brudíková

Brno 2015

Poděkování

Chtěla bych poděkovat vedoucímu práce JUDr. Bohumilu Vítkovi, Ph.D. za odborné vedení, konzultace, cenné rady a připomínky při zpracování bakalářské práce. Dále děkuji Dr. Ing. Janě Gláserové a Ing. Mileně Otavové Ph.D. za poskytnuté odborné rady a konzultace. V neposlední řadě patří poděkování mé rodině a přátelům za podporu během celého studia.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto práci: **Přeshraniční fúze společností s ručením omezeným** vypracovala samostatně a veškeré použité prameny a informace jsou uvedeny v seznamu použité literatury. Souhlasím, aby moje práce byla zveřejněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s platnou *Směrnicí o zveřejňování vysokoškolských závěrečných prací*.

Jsem si vědoma, že se na moji práci vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, a že Mendelova univerzita v Brně má právo na uzavření licenční smlouvy a užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 Autorského zákona.

Dále se zavazuji, že před sepsáním licenční smlouvy o využití díla jinou osobou (subjektem) si vyžádám písemné stanovisko univerzity o tom, že předmětná licenční smlouva není v rozporu s oprávněnými zájmy univerzity, a zavazuji se uhradit případný příspěvek na úhradu nákladů spojených se vznikem díla, a to až do jejich skutečné výše.

V Brně dne 22. května 2015

Abstract

Brudíková, V. Cross-border mergers of limited liability companies. Bachelor thesis. Brno: Mendel University, 2015.

This thesis deals with the issue of cross-border mergers, focusing on companies with limited liability and is based on Act no. 125/2008 Coll., which deals with the transformations of companies and cooperatives. The aim is to define the legal regime and identify the benefits and risks of cross-border merger process entails. Here they are reflected especially economic, accounting and tax aspects of cross-border mergers. In the practical part, the process is carried out cross-border merger by acquisition of two affiliated companies with limited liability.

Keywords

Cross-border mergers, a limited liability company, company business transformation accuracy.

Abstrakt

Brudíková, V. Přeshraniční fúze společností s ručením omezeným. Bakalářská práce. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2015.

Bakalářská práce se zabývá problematikou přeshraničních fúzí se zaměřením na společnosti s ručením omezeným a vychází ze zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev. Cílem práce je vymezit právní režim a identifikovat přínosy a rizika, která proces přeshraniční fúze obnáší. Jsou zde promítnuty především ekonomické, účetní a daňové aspekty přeshraničních fúzí. V Praktické části práce je představený proces přeshraniční fúze na vybraném případě již realizované přeshraniční fúze sloučením dvou sesterských společností s ručením omezeným.

Klíčová slova

Přeshraniční fúze, společnost s ručením omezeným, přeměny obchodních společností.

Obsah

1	Úvod	11
2	Cíl práce a metodika	12
2.1	Cíl práce.....	12
2.2	Metodika.....	12
3	Literární rešerše	13
3.1	Historický vývoj.....	13
3.2	Přeměny obchodních korporací.....	17
3.2.1	Vymezení vybraných pojmů.....	18
3.2.2	Druhy přeměn.....	19
3.2.3	Typy fúze.....	21
3.3	Přeshraniční fúze.....	23
3.3.1	Obecná právní úprava.....	23
3.3.2	Projekt přeshraniční fúze.....	25
3.3.3	Zprávy o přeshraniční fúzi a schválení přeshraniční fúze.....	26
3.3.4	Notářské osvědčení a zápis do obchodního rejstříku.....	28
3.3.5	Motivy a možné překážky přeshraničních fúzí.....	29
3.4	Účetní souvislosti přeshraničních fúzí.....	30
3.4.1	Rozhodný den.....	31
3.4.2	Ocenění jmění.....	33
3.4.3	Konečná účetní závěrka a zahajovací rozvaha.....	34
3.5	Daňové souvislosti přeshraničních fúzí.....	36
3.5.1	Daň z příjmu právnických osob.....	37
3.5.2	Daň z přidané hodnoty.....	39
4	Praktická část	41
4.1	Představení zúčastněných společností.....	41
4.2	Přeshraniční fúze sloučením.....	43
4.2.1	Návrh smlouvy o přeshraniční fúzi sloučením.....	45

4.2.2	Znalecká zpráva o přeshraniční fúzi a zprávy o přeshraniční fúzi	47
4.2.3	Zveřejnění požadovaných dokumentů	47
4.2.4	Schválení projektu přeshraniční fúze.....	48
4.2.5	Osvědčení pro přeshraniční přeměnu a zápis do OR	48
4.3	Účetní řešení přeshraniční fúze.....	49
4.3.1	Konečná účetní závěrka nástupnické společnosti.....	49
4.3.2	Konečná účetní závěrka zanikající společnosti	50
4.3.3	Zahajovací rozvaha nástupnické společnosti.....	52
4.4	Dopady přeshraniční fúze na aktiva a pasiva.....	55
4.5	Daňové dopady přeshraniční fúze	56
4.5.1	Daň z příjmů právnických osob	56
4.5.2	Daň z přidané hodnoty.....	57
4.5.3	Daň silniční	57
4.5.4	Daň z nemovitých věcí.....	57
4.5.5	Daň z nabytí nemovitých věcí.....	58
5	Diskuze	59
6	Závěr	61
7	Literatura	63
A	Projekt přeshraniční fúze sloučením	67

Seznam obrázků

Obr. 1	Počet fúzí během první vlny, 1897–1904	14
Obr. 2	Typy fúzí v první vlně	14
Obr. 3	Počet fúzí během třetí vlny, 1965–1969	15
Obr. 4	Počet fúzí během čtvrté vlny, 1981–1989	16
Obr. 5	Fúze sloučením	21
Obr. 6	Fúze splynutím	22
Obr. 7	Přeshraniční fúze do České republiky – vznik organizační složky	24
Obr. 8	Rozhodný den předchází vypracování projektu	32
Obr. 9	Rozhodný den po vypracování projektu	33
Obr. 10	Rozhodný den shodný se dnem zápisu do OR	33
Obr. 11	Postup sestavení zahajovací rozvahy nástupnické společnosti	36
Obr. 12	Logo společnosti WILO	42

Seznam tabulek

Tab. 1	Nutné úkony nástupnické a zanikající účetní jednotky	31
Tab. 2	Časový harmonogram procesu přeshraniční fúze	43
Tab. 3	Rozvaha konečné účetní závěrky společnosti WILO Praha s.r.o.	50
Tab. 4	Rozvaha konečné účetní závěrky společnosti WILO Slovakia, s.r.o.	51
Tab. 5	Vlastníci zanikající společnosti WILO Slovakia, s.r.o.	52
Tab. 6	Zahajovací rozvaha společnosti WILO Praha s.r.o.	53
Tab. 7	Přehled o agregaci a úpravách vlastního kapitálu společnosti WILO Praha s.r.o.	54

Seznam zkratk

ČR	Česká republika
ČÚS	České účetní standardy pro účetní jednotky, které účtují podle vyhlášky č. 500/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů
Desátá směrnice	Směrnice Evropského parlamentu a Rady ES č. 2005/56, o přeshraničních fúzích kapitálových společností
DPH	Daň z přidané hodnoty
DPPO	Daň z příjmů právnických osob
EU	Evropská unie
OR	Obchodní rejstřík
Projekt	Projekt přeshraniční fúze
s.r.o.	Společnost s ručením omezeným
USA	Spojené státy americké
ÚZ	Účetní závěrka
VH	Výsledek hospodaření
Vyhláška	Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů
ZoDP	Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
ZoDPH	Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
ZoPS	Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů
ZoÚ	Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

1 Úvod

Rostoucí globalizace světové ekonomiky podpořila nový trend přeshraničních transakcí, kterým jsou v posledních letech přeshraniční fúze. Přeshraniční spojování společností je významným nástrojem integrace podnikatelských subjektů, jehož prostřednictvím je možné například zjednodušit strukturu společnosti a reorganizovat aktivity s cílem zefektivnit podnikání. Společnosti mohou díky přeshraničním fúzím posílit své postavení na trhu, zvýšit tak svoji konkurenceschopnost. Motivem k realizaci přeshraničních fúzí je ve většině případů zejména snížení nákladů, dosažení vyšších zisků a celkové zvýšení výkonnosti společnosti a snížení administrativy. Společnosti se snaží o dosažení nejen strategických, organizačních a obchodních výhod, ale také finanční a daňové optimalizace. Tyto náročné přeshraniční transakce sebou však přinášejí i jistá rizika, se kterými musí společnosti počítat. Proto je velmi důležité nepodcenit přípravu přeshraniční fúze a brát v úvahu všechny její důsledky. Jedná se o časově a finančně velmi náročný proces, který vyžaduje zkušenosti odborníků. I přes vynaložené úsilí nemusí být přeshraniční fúze zdárně dokončena.

Prostřednictvím přeshraničních fúzí mohou společnosti proniknout i na další trhy, což dříve nebylo možné, protože neexistovala právní úprava přeshraničních fúzí. Evropská unie se tento problém snažila vyřešit a pracovala na přijetí směrnice, která by umožnila realizaci přeshraničních fúzí mezi všemi členskými státy. Směrnice Evropského parlamentu a Rady ES č. 2005/56, o přeshraničních fúzích kapitálových společností byla přijata v roce 2005. Členské státy musely tuto Desátou směrnicí promítnout do svých právních řádů do 15. prosince 2007. Česká republika tak učinila samostatným zákonem č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, který vstoupil v účinnost 1. července roku 2008. V tomto roce se také uskutečnila první česká přeshraniční fúze. Tento zákon o přeměnách byl už několikrát novelizován.

Evropská ekonomika se konečně dostala z vleklé recese a předpokládá se příchod citelnějšího hospodářského oživení. Proto společnosti hledají příležitost, jak se dostat na nové trhy. Přeshraniční fúze jsou pro ně ideální příležitostí. Roste nejen objem přeshraničních fúzí, ale i jejich počet. Recese sice ovlivnila přeshraniční fúze v roce 2012, kdy byl zaznamenán jejich velký propad, situace se však změnila během následujících dvou let, kdy počet přeshraničních fúzí stoupal. Úspěšně bylo od roku 2008 do konce roku 2014 realizováno 110 přeshraničních fúzí. Roste také počet společností, které fúzí do České republiky. Problematika přeshraničních fúzí je tedy stále vysoce aktuální téma. Z pohledu České republiky dochází nejčastěji k přeshraničním fúzím se Slovenskou republikou. Proto i v Praktické části práce je uveden již realizovaný případ přeshraničního sloučení české společnosti s ručením omezeným a slovenské společnosti s ručením omezeným.

2 Cíl práce a metodika

2.1 Cíl práce

Hlavním cílem bakalářské práce je vymezení právního režimu přeshraničních fúzí společností s ručením omezeným a identifikovat přínosy a rizika, která proces přeshraniční fúze obnáší. Práce je zaměřena hlavně na účetní a daňové aspekty přeshraničních fúzí společností s ručením omezeným. Dalším cílem je podání náhledu na postup, který je při přeshraniční fúzi uplatňován, a tyto jednotlivé kroky prezentovat na vybraném případě již realizované přeshraniční fúze. Na základě zjištění jsou navržena vhodná doporučení použitelná v praxi.

Práce se opírá o nastudovanou literaturu, podle které byla zpracována literární rešerše, a vše je podloženo stěžejním zákonem č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, z kterého práce vychází.

2.2 Metodika

Bakalářská práce je rozdělena do dvou částí, a to části teoretické a praktické. Nastudování příslušné odborné literatury a platné legislativy bylo podstatným krokem v teoretické části bakalářské práce. Bylo třeba prostudovat literaturu týkající se problematiky přeměn obchodních společností a družstev a přeshraničních fúzí, hlavně u společností s ručením omezeným, na které byla práce zaměřena. Dalším krokem bylo seznámení se s platnou legislativou týkající se právních, účetních a daňových povinností při procesu přeshraniční fúze. Po nastudování příslušné literatury byla sepsána první část bakalářské práce nazvaná jako Literární rešerše. V této části byla použita metoda popisu a výkladu a metoda analytická. Tato část obsahuje i několik podkapitol, ve kterých jsou promítnuty obecné otázky přeměn obchodních společností a družstev, historický vývoj, druhy fúzí, charakteristika přeshraničních fúzí a dále právní, účetní a daňové souvislosti přeshraničních fúzí společností s ručením omezeným.

Druhá část bakalářské práce, pojmenovaná jako Praktická část, obsahuje postup, dle kterého probíhala již realizovaná přeshraniční fúze vybraných společností s ručením omezeným. V této části je uveden popis zúčastněných společností a jsou zde uvedeny také důvody, které vedly společnosti k fúzi. Jsou vymezeny jednotlivé kroky, jak zúčastněné společnosti postupovaly. Práce je zaměřena především na účetní a daňové aspekty celého procesu. V praktické části práce byly využity zejména metody komparativní, syntetizující a zobecnění. Na základě zjištěných a vyvozených informací o přeshraniční fúzi jsou doporučena vhodná opatření, která by mohla být společnostmi využita v praxi. Postupy fúzujících obchodních korporací jsou shrnuty a vyhodnoceny v závěrečné části bakalářské práce.

3 Literární rešerše

3.1 Historický vývoj

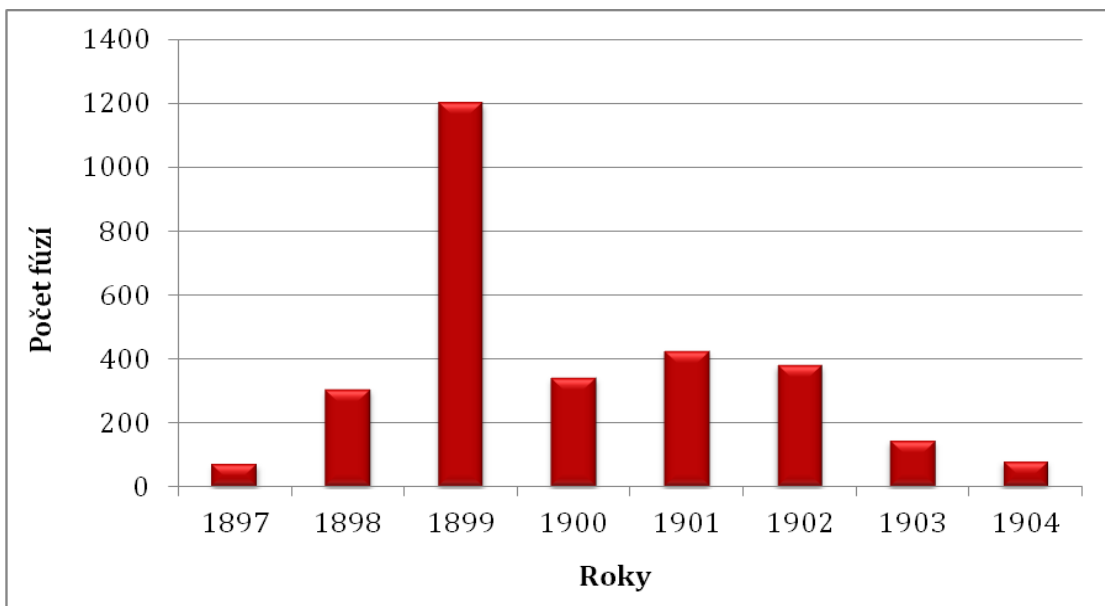
Historické prameny uvádí, že spojování obchodních společností se v minulosti uskutečňovalo v určitých vývojových vlnách. Nejvíce zkušeností a nejdélejší historii v uskutečňování fúzí a akvizic mají Spojené státy americké, podle nichž jsou tyto vlny posuzovány. První impulsy k vzniku akvizičních procesů se objevily v USA na konci 19. století. Do Evropy se dostávaly se zpožděním a projevovaly se v daleko menších rozměrech. Většinou se rozlišují čtyři základní akviziční vlny fúzí, ale někteří autoři k nim přidávají další vlny, ke kterým došlo v posledních letech (Konečný, 2008).

První vlna – přelom 19. a 20. století

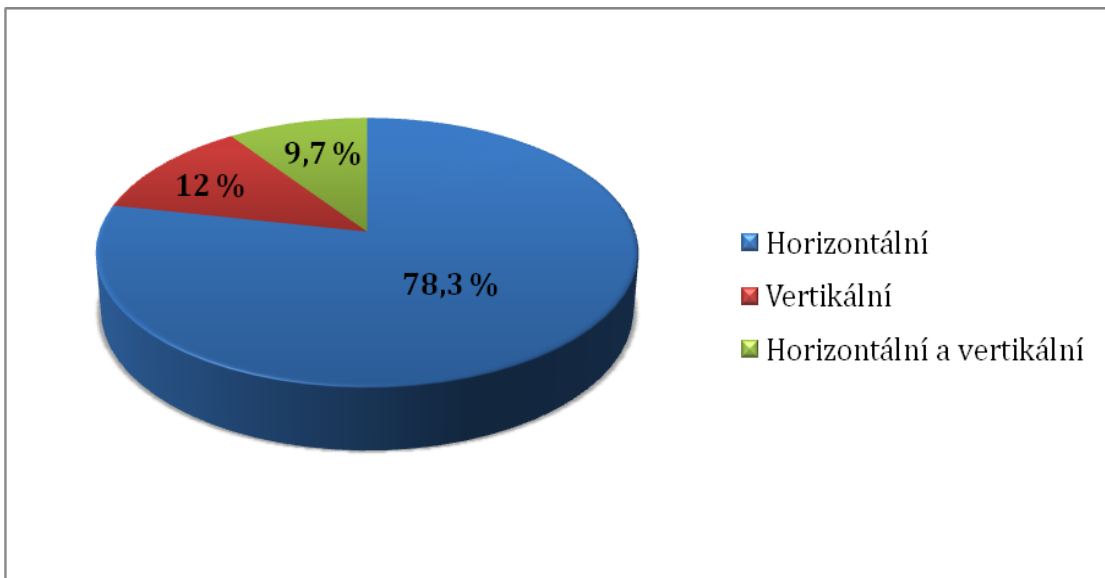
První vlna začala v roce 1897, kdy probíhalo spojování firem za účelem monopolu prostřednictvím navýšení tržního podílu. Do vlny byla zařazena většina odvětví, nejčastěji slučování probíhalo v odvětví těžby ropy a uhlí, výroby kovů, strojírenství a výroby dopravních prostředků. Jednalo se převážně o horizontální spojení, kdy se výrobci postupně spojovali v rámci jednotlivých odvětví (Konečný, 2008).

V USA proběhlo mnoho fúzí a akvizic a výsledkem byl vznik obrovských firem světového významu. Hnilica (2010) a Gaughan (2011) ve svých publikacích uvádějí několik příkladů, kterými mohou být americký ocelářský gigant U. S. Steel (vznikl spojením 785 malých společností), dále General Electric, DuPont, Eastman Kodak, Standard Oil, American Tobacco či Navistar International.

Toto období bylo ukončeno rozhodnutím Nejvyššího soudu, neboť zakázal vznik fúzí a akvizic za účelem dosažení monopolní moci (Konečný, 2008).

Obr. 1 Počet fúzí během první vlny, 1897–1904
Zdroj: Gaughan, 2011

Obr. 2 Typy fúzí v první vlně
Zdroj: Gaughan, 2011

Druhá vlna – 20. léta 20. století

Druhá akviziční vlna, která se datuje k roku 1919, proběhla v menším měřítku. Na rozdíl od snahy o monopolizaci firem, která je typická pro první vlnu, je tato vlna spojena hlavně se vznikem oligopolní struktury odvětví. Americké bohatství rostlo a rozmach sektoru investičního bankovníctví se postaral o snadný přístup ke kapitálu. Charakteristickým rysem pro toto období jsou vertikální integrace podniků.

Díky záporným zkušenostem z první vlny došlo ke zpřísnění antimonopolních zákonů (Hnilica, 2010).

Stejně jako v první vlně fúzí, i druhé období fúzí bylo svědkem vzniku mnoha významných společností, které stále fungují. Mezi ně patří General Motors, IBM, John Deere a Union Carbide (Gaughan, 2011).

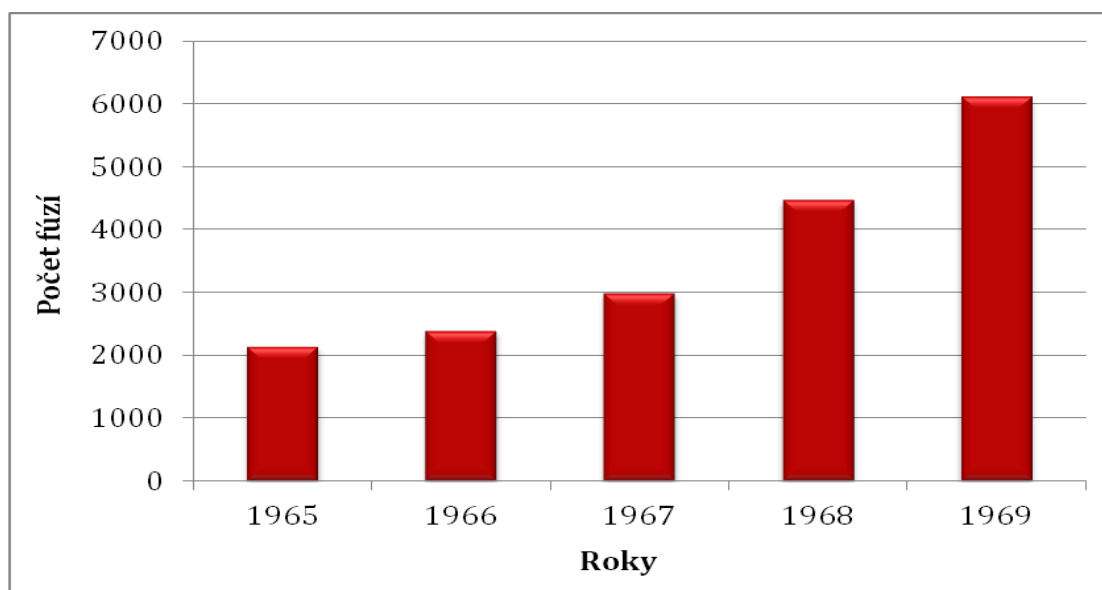
S koncem třicátých let skončila i druhá vlna. Příčinou byl finanční krach kapitálových trhů v roce 1929, nárůst nedůvěry v cenné papíry, ale i následná Velká hospodářská krize, trvající čtyři roky. Častější snahy státu zabránit růstu koncentrace v řadě oborů se také podílely na ukončení fúzujících aktivit (Konečný, 2008).

Třetí vlna – 60. léta 20. století

Období 60. let 20. století je pro Spojené státy americké obdobím prospektivním a plným rozvoje. Dochází k opětovnému nárůstu počtu fúzí, a to zejména fúzí konglomerátních, což lze chápat jako reakci na další zpřísnění antimonopolního zákonodárství, které omezilo horizontální typy fúzí. Fúze probíhaly mezi nesouvisejícími odvětvími a firmy měly příležitost dosáhnout růstu prostřednictvím diverzifikace jejich podnikání do nových oborů.

Spojování podniků probíhalo hlavně přes akciové trhy. Jelikož se investice do konglomerátů nejdříve jevíly jako výhodné, vzrostly akciové kurzy. Zanedlouho se ukázalo, že ve většině případů šlo jen o chybné domněnky, a v roce 1969 došlo k pádu cen akcií.

(Hnilica, 2010)

Obr. 3 Počet fúzí během třetí vlny, 1965–1969

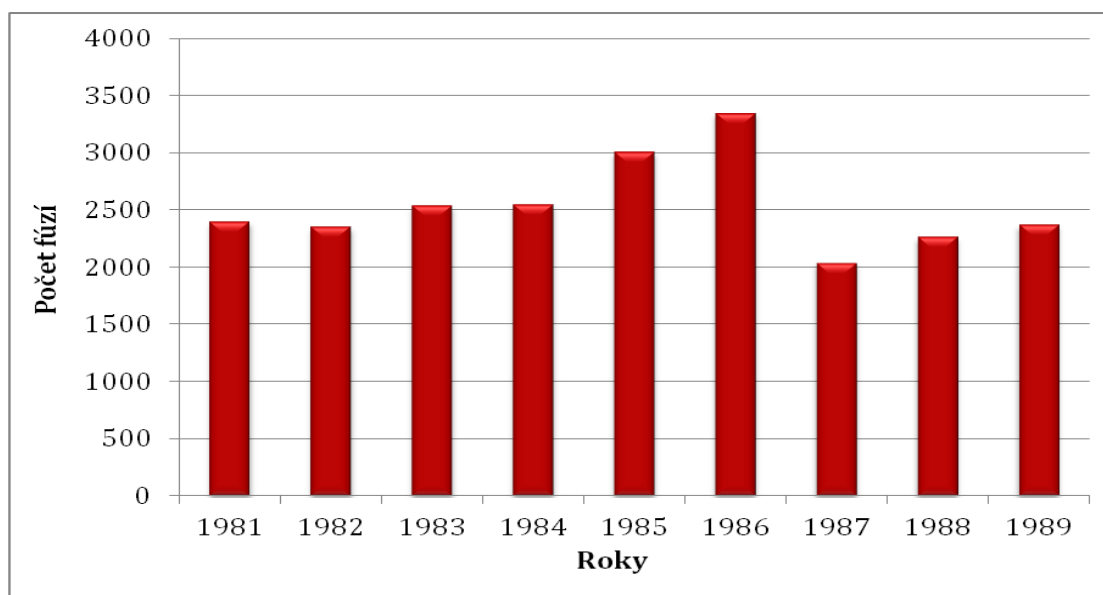
Zdroj: Gaughan, 2011

Čtvrtá vlna – 80. léta 20. století

Počátek 80. let poznamenaly důsledky ropných šoků a ekonomika tak byla uvrhnutá do hluboké recese. Došlo k několika změnám, ke kterým se řadilo zrušení antitrustových nařízení vůči vertikálním fúzím, uvolnění regulace horizontálních typů, a také deregulace některých oborů podnikání (Konečný, 2008).

Jak uvádí Hnilica (2010), v této vlně se vystřídaly všechny typy fúzí, ale větší část tvořily zejména vertikální a horizontální typy, které rozbíjely konglomeráty vzniklé v předchozí vlně. Pro 80. léta je typický velký nárůst akvizic. Dalším charakteristickým znakem je obrovský nárůst slučování podniků ve formě tzv. „nepřátelského převzetí“. Ani spekulativní převzetí nebyla výjimkou, takže spekulanti na akciových trzích jednoduše vydělávali i na neúspěšně sloučených podnicích. To vše bylo doprovázeno zvýšeným využíváním dluhových instrumentů. Velikost transakcí se průměrně během let 1981 až 1989 zvýšila ze 70 milionů dolarů na 202 milionů dolarů. Rozrůstal se i trh tzv. „prašivých obligací“, neboli Junk Bonds, který umožňoval profinancování rizikových obchodů a přinášel také nemalý výnos. V těchto letech se objevilo mnoho taktik k převzetí podniku, ale i velké množství útočných, a zejména pak obranných technik, které bránily napadené firmy. Například jednou z útočných metod byl zadlužený výkup tzv. LBO – Leveraged Buy Out.

V Evropě se tato výraznější vlna projevila až později v 90. letech. Ke zvýšené aktivitě v oblasti fúzí a akvizic přispělo hlavně sjednocení evropského trhu a snižování bariér mezi státy, což vedlo ke vzniku přeshraničních fúzí (Hnilica, 2010).

Obr. 4 Počet fúzí během čtvrté vlny, 1981–1989

Zdroj: Gaughan, 2011

Pátá vlna – 90. léta 20. století

Při objemovém porovnání s předchozí čtvrtou vlnou lze zjistit, že v 90. letech byla pátá vlna několikanásobně větší. Objem transakcí se zvýšil z 342 miliard dolarů v roce 1992 na 3,3 bilionů dolarů v roce 2000 (Lipton, 2006).

Bylo to období rychlého růstu fúzí a akvizic, takže se zvýšily i hodnoty firem. Spíše než na dluh, jak tomu bylo dříve, byly fúze financovány z vlastního kapitálu (Economywatch, 2010).

K nárůstu aktivizačních procesů docházelo i díky probíhajícím deregulacím a technologickému pokroku, hlavně v oblasti telekomunikací – rozvoj Internetu, kabelových televizí, satelitní komunikace, dále v obraně, zdravotní péči či v bankovníctví. S novým technologickým vývojem vznikaly nejen nové firmy, ale i celá odvětví (Hnilica, 2010).

Doprovodným znakem páté vlny byla globalizace služeb, výrobků a kapitálových trhů. Vznikaly nové instituce, v roce 1995 vznikla například Světová obchodní organizace (WTO), jejíž dohody obsahují pravidla pro mezinárodní obchod (Hlaváč, 2010).

Během 90. let se sloučilo mnoho obrovských podniků a docházelo i k dříve nemyslitelným kombinacím, jako jsou fúze Citibank a Travelers, Boeing a McDonnell Douglas, Exxon a Mobil, Chrysler a Daimler Benz, AOL a Time Warner, a také fúze společností Vodafone a Mannesmann.

Pátá vlna skončila prasknutím tzv. „internetové bubliny“ a velkými skandály, z nich některé vedly k revoluci v oblasti podnikového řízení. (Lipton, 2006)

Šestá vlna – počátek 21. století

Šestá vlna začala v roce 2003, tedy hned tři roky po vlně páté. Zatím je vlnou poslední. Díky recesi v minulých letech výrazně poklesly akviziční procesy po celém světě, přesto v posledních deseti letech mají trend opět rostoucí. Důvodem tohoto růstu jsou hlavně globalizační tlaky, snaha firem úspěšně přežít toto prostředí, podpora ze strany vlád některých zemí (například Francie, Itálie nebo Rusko) k vytvoření silných národních a světových šampionů, růst cen komodit, dostupnost financování s nízkým úročením, hedge fondů¹ a ostatních akcionářských aktivit. Během tohoto období se objem fúzí zvýšil z 1,2 bilionů dolarů na 3,4 bilionů dolarů v roce 2006 (Hnilica, 2010, Lipton, 2006).

3.2 Přeměny obchodních korporací

Tato kapitola zahrnuje vymezení několika základních pojmů, které souvisí s problematikou přeměn obchodních společností a družstev, druhů přeměn a typů fúzí.

¹ Hedge fondy jsou skupinou investičních fondů, které téměř nepodléhají regulaci

3.2.1 Vymezení vybraných pojmů

- **Podnikové kombinace**

Pojem podnikové kombinace vznikl z anglického názvu „business combinations“. Jsou definovány jako množina vlastnických transakcí, kterou mohou někdy i překročit. Tento pojem se objevuje hlavně v účetnictví. Podnikovými kombinacemi se rozumí spojování samostatných podniků do jednoho podniku neboli do jedné účetní jednotky, vzniká tak ekonomický celek. Mezi tři základní způsoby spojování podniků se řadí kapitálové akvizice, majetkové akvizice a fúze (Vomáčková, 2009).

- **Přeměny společností**

Zatímco podnikové kombinace souvisí s účetní úpravou, přeměny obchodních společností jsou vázány na obchodněprávní úpravu. Důvodem je vznik a zánik právnických osob – obchodních korporací. Všechny typy přeměn upravuje zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPS“).

Termín přeměna obchodní korporace se používá pro označení procesů, při kterých dochází k právnímu spojování, ale i rozdělování závodů do jednoho nebo více právních nástupců, jinými slovy nástupnických obchodních korporací. Může se jednat i o kombinaci výše uvedených procesů, tj. rozdělování a spojování obchodních korporací současně. Pojem přeměna je možné použít i pro změnu právní formy obchodní korporace, když se změní jen vnitřní poměry již existující obchodní společnosti.

(Vomáčková, 2009)

Může se zdát, že termín přeměny a termín podnikové kombinace se rovnají, ale není tomu tak. Přeměny obchodních společností a družstev zahrnují i takové transakce, které nelze označit podnikovými kombinacemi (Skálová, 2015).

- **Akvizice**

Akvizicí se označuje proces, kdy jedna společnost, která se označuje jako „nabyvatel“, nabývá kontroly nad druhou společností, která je nazývána jako „cílová“ či „target“. Nabyvatel společnosti se s vlastníky cílové společnosti vypořádá pomocí peněžní úhrady nebo akcií. Dalo by se říci, že akvizice jsou podnikové kombinace, které nezahrnují fúze.

V případě, že celý proces převzetí probíhá na základě dohody, kdy kupující i prodávající strana souhlasí s nastavenými podmínkami, které jsou pro obě strany výhodné, jedná se o přátelské převzetí. U nepřátelského převzetí cílová společnost nesouhlasí s prodejem její společnosti nabyvateli. Nabyvatel chce získat dohled nad cílovou společností odkoupením akcií od malých akcionářů.

(Hnilica, 2010)

Podle toho, zda se jedná o akvizici kapitálu nebo majetku, se akvizice rozdělují na:

- **Kapitálové akvizice**

Jedná se o transakce, při kterých dochází ke koupi vlastnických podílů, akcií nebo účasti s cílem získání podstatného nebo rozhodujícího vlivu nabyvatele nad kupovanou společností. Jedna korporace tak může ovládat a kontrolovat druhou přidruženou korporaci. Právní postavení společností se však akvizicí kapitálu nemění, je zachována právní subjektivita.

- **Majetkové akvizice**

Při majetkových akvizicích je převeden majetek či aktiva včetně všech práv a závazků jedné korporace na druhou korporaci. Nabývací strana získává majetek cílové společnosti za tržní cenu, a to formou peněžitou i nepeněžitou. Majetkové akvizice jsou klasickým procesem nákupu a prodeje, při kterém dochází ke skutečnému hmotnému spojení dvou společností. Právní subjektivita obou společností je však zachována.

(Sedláček, 2014)

3.2.2 Druhy přeměn

ZoPS uvádí pět možných forem přeměn, ke kterým může dojít. Mezi tyto přeměny patří: **fúze, rozdělení, převod jmění na společníka, změna právní formy a přeshraniční přemístění sídla.**

1. Fúze

Fúze, jinými slovy právní spojení obchodních korporací, představuje jeden z nejčastěji realizovaných způsobů přeměn obchodních společností a družstev. Lze ji charakterizovat jako proces, při kterém dochází ke spojení dvou nebo více obchodních společností v jedinou nástupnickou korporaci. Společníci zanikající korporace se stávají společníky nástupnické korporace (Josková, 2012).

Během fúze zaniká alespoň jedna ze zúčastněných společností bez likvidace. Majetek a závazky této zanikající společnosti přechází na právního nástupce, který buď již existuje, nebo právě fúzí vznikne. Právním nástupcem může být jen jedna společnost (Skálová, 2015).

Je důležité rozlišovat fúze vnitrostátní a fúze přeshraniční. **Vnitrostátní fúze** probíhají mezi společnostmi či družstvy, které mají sídlo na území České republiky. **Přeshraniční fúzí** je označována fúze mezi jednou či více korporacemi se sídlem v České republice a jednou nebo více zahraničními korporacemi (Hnilica, 2010).

2. Rozdělení

Rozdělení může mít formu rozštěpení nebo odštěpení. **Rozštěpením** se společnost ruší bez likvidace a následně zaniká. Její veškeré jmění přechází na jednoho nebo více právních nástupnických subjektů, dle projektu rozštěpení. Společníci rozdělované korporace se stávají společníky nástupnických společností. Při **odštěpení** není rozdělovaná společnost zrušena, ani nezaniká, ale nadále trvá. Pouze část jmění přechází na jednoho nebo více právních nástupců, dle projektu odštěpení.

Společníci původní korporace jsou nově společníky i nástupnické korporace (Vítek, 2014).

Podle toho, jestli nástupnická společnost existuje nebo právě nově vzniká, rozlišuje Vítek (2014) tyto formy rozdělení:

1. Rozdělení rozštěpením

- Rozštěpení se vznikem nových obchodních korporací
- Rozštěpení na více již existujících obchodních korporací – rozdělení sloučením
- Kombinace dvou uvedených forem

2. Rozdělení odštěpením

- Odštěpení se vznikem jedné nebo více nových obchodních korporací
- Odštěpení na jednu nebo více již existujících obchodních korporací – odštěpení sloučením
- Kombinace dvou uvedených forem

3. Převod jmění na společníka

V tomto případě přeměny dochází k převodu jmění společnosti na jednu osobu (přejímací společník), která drží určité množství podílů. V případě společnosti s ručením omezeným musí výše obchodního podílu dosahovat nejméně 90 % základního kapitálu společnosti. Přejímacím společníkem může být fyzická i právnická osoba, ale podmínkou je, že musí být podnikatelem. Společnost, jejíž jmění se převádí, zaniká bez likvidace. Ostatní společníci mají nárok na peněžní kompenzaci (Skálová, 2015).

4. Změna právní formy

U tohoto druhu přeměny se mění pouze vnitřní poměry společnosti a právní postavení jejich společníků. Při změně právní formy jmění korporace nepřechází na žádný nástupnický subjekt a daná společnost při tomto procesu nezaniká, ale nadále trvá. Společníci transformované společnosti jsou stále jejími společníky, budou se však měnit jejich práva a povinnosti v závislosti na zvolené právní formě (Vítek, 2014).

5. Přeshraniční přemístění sídla

Jestliže česká společnost přemístí své sídlo do jiného členského státu Evropské unie (dále jen „EU“) nebo naopak zahraniční společnost přesune sídlo do České republiky, jedná se o přeshraniční přemístění sídla (Josková, 2012).

Pokud se přesouvá česká společnost do zahraničí, nedochází k jejímu zániku a vzniku nové právnické osoby. Společnost si buď zachová svoji právní formu a bude se stále řídit českým právním řádem, nebo změní právní formu podle toho, co nařizují právní předpisy členského státu, do kterého se přemístila. Tento druhý případ se vyskytuje častěji. V případě přesunu zahraniční společnosti do České republiky také nedochází k zániku společnosti a vzniku nové právnické osoby. Za-

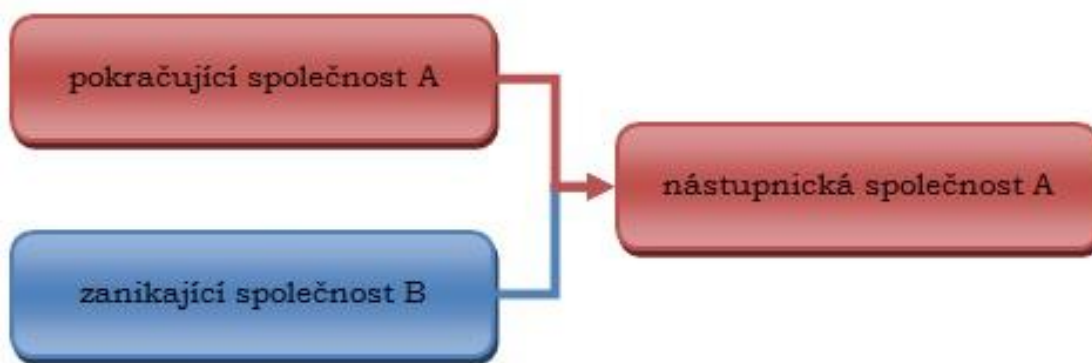
hraniční společnost se však musí podřídit českému právnímu řádu a změnit svoji právní formu na českou společnost nebo české družstvo (Skálová, 2015).

3.2.3 Typy fúze

V odborné literatuře se rozlišují dvě základní podoby fúze, a to fúze sloučením a fúze splynutím.

1. Fúze sloučením

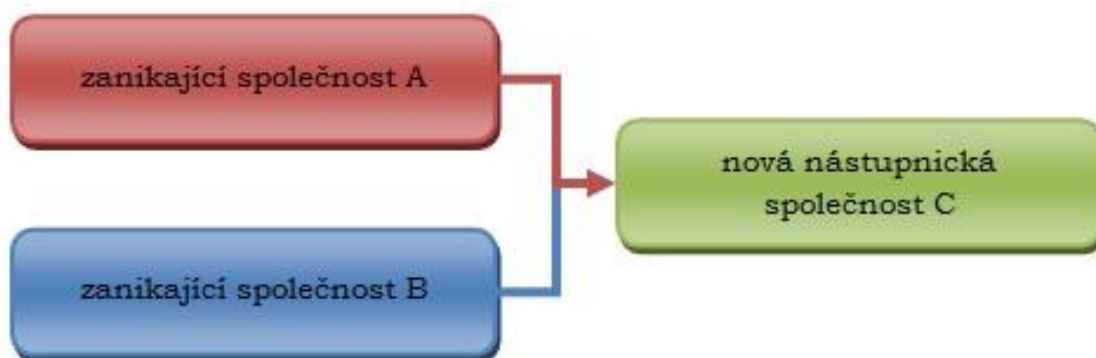
Při fúzi sloučením je společnost zrušena bez likvidace a následně dojde k jejímu zániku. Jména a závazky této zanikající společnosti přebírá jiná nástupnická společnost, která již existuje. Společníci zanikající společnosti se stávají společníky nástupnické společnosti. Nástupnická společnost má nové právní postavení zanikající společnosti. Mezi zúčastněné společnosti toho slučovacího procesu se řadí obě společnosti, nástupnická i zanikající (Sedláček, 2014).

Obr. 5 Fúze sloučením
Zdroj: Vitek, 2014

2. Fúze splynutím

Při fúzi splynutím zanikají minimálně dvě společnosti. Před zánikem dochází k jejich zrušení bez likvidace. Vzniká zcela nová nástupnická společnost, která přebírá závazky a majetek zanikajících společností. Nástupnická společnost vstupuje do právního postavení zanikajících společností. Společníci zanikajících společností se stávají společníky nástupnického subjektu. Při fúzi splynutím se mezi zúčastněné společnosti řadí jen zanikající společnosti (Sedláček, 2014).

Obr. 6 Fúze splynutím
Zdroj: Vítek, 2014

Jedním z dalších členění fúzí, je dělení dle vzájemných vztahů mezi fúzujícími společnostmi. Hnilica (2010) ve své publikaci rozlišuje:

1. Horizontální fúze

Účastníky horizontální fúze jsou společnosti, které poskytují stejný výrobek nebo službu, pohybují se tedy ve stejném oboru. Jedná se o konkurenční výrobce, kteří mají srovnatelnou úroveň. Příkladem může být fúze menšího výrobce automobilů a větší automobilové společnosti. Prostřednictvím horizontálních fúzí je možné zefektivnit výrobu, využít volné kapacity, posílit pozici na trhu nebo snížit náklady.

2. Vertikální fúze

V tomto případě fúzující proces probíhá mezi dodavatelským podnikem výrobců či služeb a jeho odběratelskou společností. Příkladem může být ropný koncern, který se sloučí s petrochemickým podnikem. Rozlišují se dva typy těchto vztahů. Jestliže je společnost rozšiřována směrem ke zdrojům surovin, tedy ke svému dodavateli, je to integrace vzad neboli zpětná integrace. Jeli však podnik slučován směrem ke svému konečnému spotřebiteli, jedná se o integraci vpřed. Tento druh fúzí umožňuje ovládnout více stupňů výroby.

3. Kongenerická fúze

Fúzující společnosti jsou sice z příbuzného odvětví, ale nevyrábí totožný produkt. Jako příklad lze uvést fúzi mezi výrobcem hardwaru a softwaru.

4. Konglomerátní fúze

Tento druh fúze by se dal definovat jako opak všech předchozích typů. Fúze totiž probíhá mezi podniky, které nemají stejný ani podobný obor podnikání. Zúčastněné společnosti jsou z naprosto odlišných odvětví. Ideálním příkladem je fúze výrobce elektroniky a výrobce potravin. Cílem této fúze je diverzifikace rizika a využití volných zdrojů.

3.3 Přeshraniční fúze

3.3.1 Obecná právní úprava

Přeshraniční fúze upravuje ZoPS zvláštními ustanoveními v § 180-242. Přeshraniční fúze je v § 180 ZoPS definována jako fúze:

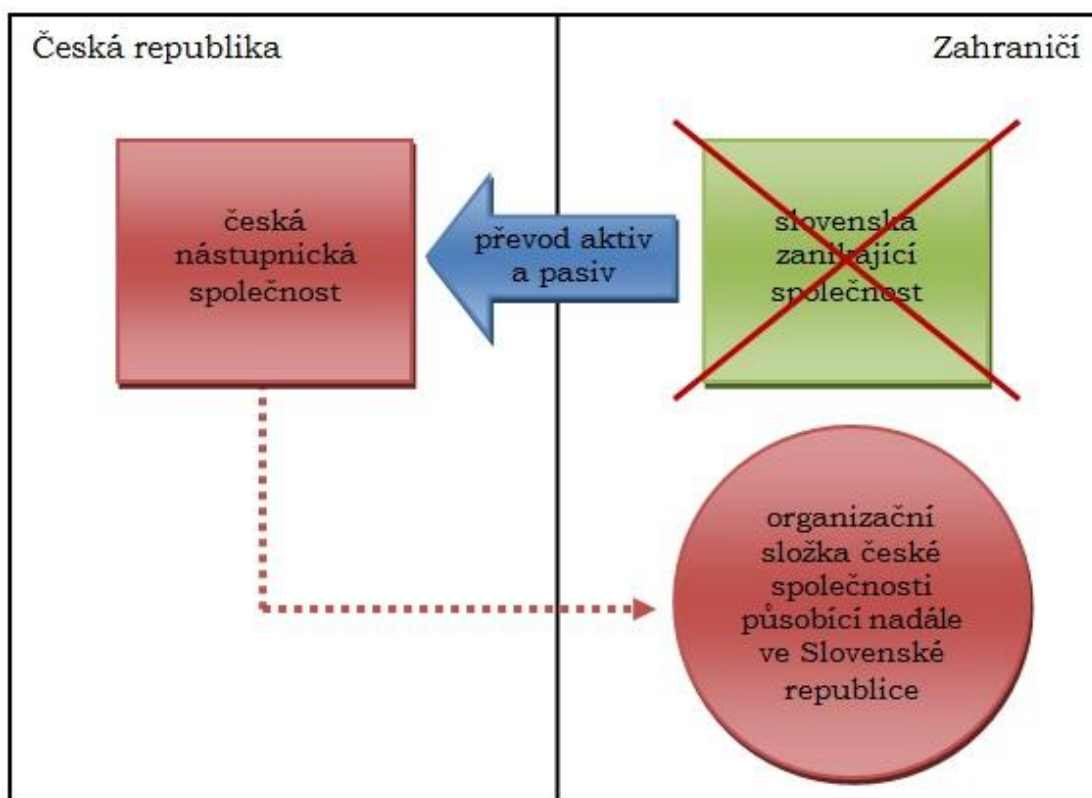
- „*jedné nebo více českých společností nebo družstev s jednou zahraniční právnickou osobou nebo více zahraničními právnickými osobami, nebo*
- *mezi zahraničními právnickými osobami, pokud projekt fúze předpokládá, že nástupnická společnost nebo družstvo bude mít sídlo na území České republiky*“.

Do české národní úpravy byla prostřednictvím ZoPS implementována Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností (dále jen „Desátá směrnice“). Udávala členským státům povinnost, aby své právní řády upravily a mohly se tak provádět přeshraniční fúze obchodních společností. Desátá směrnice chtěla přeshraniční fúze usnadnit a umožnit podnikům jejich realizaci. Členské státy musely Desátou směrnicí transponovat do svých právních úprav do 15. prosince 2007. České republice se nezdařilo dodržet tento termín. Implementovala Desátou směrnicí pomocí samostatného ZoPS, ale až později, protože vstoupil v účinnost až 1. července 2008. Nebyla ale jediným státem, který implementoval Desátou směrnicí se zpožděním, například Polsko mělo ten samý problém. Podle Desáté směrnice probíhají přeshraniční fúze pouze mezi kapitálovými společnostmi, naproti tomu česká právní úprava dovoluje přeshraniční fúze i komanditních společností, veřejných obchodních společností a družstev. Všechny tyto společnosti se označují jako „zúčastněná korporace“ (Skálová, 2015).

Za zahraniční korporaci se považuje obchodní společnost nebo družstvo, která má právní subjektivitu, vlastní majetek a může se podle práva jiného členského státu zúčastnit přeshraniční fúze. Realizovat přeshraniční fúze je možné pouze u korporací s takovými právními formami, jejichž fúzi povoluje vnitrostátní právo členských států. (Dědič, 2012). Přeshraniční fúze českých obchodních korporací s obchodními korporacemi, které nejsou zřízeny podle práva některého ze členských států Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru nejsou povoleny, tedy jsou výslovně zakázány. Přeshraniční fúze mohou být, stejně jako vnitrostátní fúze, realizovány formou sloučení nebo splynutí. (Smrčka, 2013).

Z pohledu České republiky se může uskutečnit přeshraniční fúze ze zahraničí do České republiky nebo přeshraniční fúze z České republiky do zahraničí. V případě **přeshraniční fúze do České republiky** platí, že nástupnická korporace bude sídlit v České republice. Pro zanikající zahraniční společnost pak existují dvě možnosti, jak se může zachovat. První je, že podnik zanikající společnosti zůstane v zahraničí jako organizační složka české nástupnické společnosti, která bude jejím vlastníkem. Druhým řešením je přesun jmění a závazků, které tvoří zahraniční podnik, do České republiky, a tím se zahraniční podnik skutečně sjednotí s podnikem tuzemským. Pokud má nástupnická korporace sídlo v zahraničí, jedná se o **přeshraniční fúzi do zahraničí**. Zde, podobně jako u přeshraniční fúze ze

zahraniční do České republiky, mohou nastat dvě možnosti. První je přesun majetku do zahraničí. Česká společnost tak přestane být účetní jednotkou a daňovým poplatníkem podle českých právních předpisů. Druhou možností je zachování podniku v České republice jako provozovny. Tato provozovna bude zapsána v obchodním rejstříku jako odštěpený závod nebo organizační složka zahraniční společnosti (pro daňové účely se používá označení „stálá provozovna“) (Skálová, 2015).

Obr. 7 Přeshraniční fúze do České republiky – vznik organizační složky
Zdroj: Skálová, 2010

Proces přeshraniční fúze je velmi náročný nejen z organizačních a finančních důvodů, ale i časově. Celý proces vyžaduje důkladnou přípravu a také spolupráci s odborníky, bez nichž fúze ve většině případů nemají správný výsledek. Průběh přeshraniční fúze se z časového hlediska rozděluje na tři etapy: přípravná fáze, realizační fáze a dokončovací fáze. Tyto fáze jsou u přeshraničních a vnitrostátních fúzí stejné (Josková, 2012).

1. Přípravná fáze

Jelikož se právní úprava jednotlivých členských států liší, je v této úvodní fázi důležité získat informace jak o právní, tak i účetní a daňové úpravě členských států, mezi kterými bude fúze probíhat. V každém procesu se objeví vždy dva účetní, dva daňové a dva právní systémy. Během této fáze se musí prostudovat

národní legislativa hlavně pro zjištění nástupu právních účinků fúze a stanovení rozhodného dne. Neméně důležité je naplánování postupů, kterými budou společnosti procházet. Cílem přípravné fáze je zejména vytvoření harmonogramu jednotlivých kroků a stanovení rozhodného dne.

2. Realizační fáze

V této fázi už dochází k přípravě a zpracování potřebných dokumentů pro úspěšnou realizaci přeshraniční fúze. Mezi tyto dokumenty patří hlavně projekt fúze, zpráva statutárního orgánu, znalecká zpráva, konečné účetní závěrky, zahajovací rozvaha, mezitímní účetní závěrky a další. Notář pak osvědčí, zda proces fúze proběhl v souladu s právními předpisy. V okamžiku, kdy je podaný návrh, aby byla daná přeshraniční fúze zapsána do příslušného rejstříku (v České republice do obchodního rejstříku), končí realizační fáze.

3. Dokončovací fáze

Jakmile dojde k reálnému spojení korporací, včetně jejich účetnictví, jedná se o dokončovací fázi. Zanikající korporace oznámí svůj zánik všem zainteresovaným osobám a splní všechny svoje povinnosti, jakými jsou například podání daňového přiznání.

(Skálová, 2015)

3.3.2 Projekt přeshraniční fúze

Prvním krokem pro realizaci přeshraniční fúze je vypracování společného projektu přeshraniční fúze (dále jen „Projekt“). Projekt musí mít písemnou formu, kterou vypracují statutární orgány zúčastněných korporací. U společnosti s ručením omezeným vypracování Projektu provede jednatel společnosti. Poté je Projekt uveřejněn v příslušné evidenci v souladu s právními předpisy členského státu, v případě České republiky je to Sbírka listin. Toto uložení musí být následně oznámeno v Obchodním věstníku alespoň jeden měsíc přede dnem schválení přeshraniční fúze. Z důvodu jazykových rozdílů mezi jednotlivými korporacemi je vypracován ve vícejazykovém provedení. Po schválení Projektu všemi zúčastněnými korporacemi, a to ve stejné podobě, v jaké byl vypracován a uveřejněn, dochází k nabytí právní účinnosti Projektu (Skálová, Čouková, 2009).

Obecné údaje, které musí Projekt obsahovat, vyplývají z § 70 ZoPS a jsou společné pro všechny společnosti i v případě vnitrostátní fúze:

- název firmy, sídlo, právní formu a identifikační číslo všech zúčastněných korporací
- výměnný poměr podílů společníků zanikající korporace na nástupnické korporaci, s případným doplatkem včetně jeho výše a splatnosti
- rozhodný den fúze
- práva, která budou nástupnickou korporací poskytnuta vlastníkům dluhopisů, včetně jejich opatření

- den, od kterého vzniká právo na podíl na zisku společníkům, komanditistům nebo akcionářům z vyměněných podílů
- všechny poskytnuté zvláštní výhody statutárnímu orgánu, členům dozorčí a správní rady nebo kontrolní komisi od zúčastněných korporací včetně podmínek poskytnutí
- změny zakladatelského právního jednání nástupnické korporace, jedná-li se o fúzi sloučením
- zakladatelské právní jednání nástupnické korporace, jména a bydliště nebo firmy či názvy, sídla a identifikační čísla členů statutárního orgánu nástupnické korporace a dozorčí nebo správní rady v případě fúze splynutím

V případě přeshraniční fúze musí být v Projektu kromě obecných údajů obsaženy i náležitosti vymezené § 191 ZoPS:

- informace o postupu, jak budou zaměstnanci zapojeni do nástupnické korporace
- údaje o ocenění převáděných aktiv a pasiv na nástupnickou korporaci
- pravděpodobné dopady přeshraniční fúze na zaměstnance včetně údajů o jejich plánovaném propouštění
- den účetních závěrek fúzujících korporací, podle kterého se stanoví podmínky přeshraniční fúze

Další náležitosti závisí jen na právní formě společnosti. Projekt společnosti s ručením omezeným při stanovení výměnného poměru dle § 88 ZoPS obsahuje údaje:

- o výši vkladu včetně rozsahu splnění vkladové povinnosti a výši podílu každého společníka zúčastněné korporace před zápisem do obchodního rejstříku
- o tom, jestli podíl společníka zanikající korporace podléhá výměně nebo informaci o zániku účasti s uvedením důvodu, pokud je v době vyhotovení projektu tato skutečnost známa
- o tom, zda se výše vkladu nebo podílu dosavadního společníka nástupnické korporace mění při fúzi sloučením
- o výši vkladu, rozsahu splnění vkladové povinnosti a výši podílu každého společníka, jehož podíl je vyměňován, v nástupnické korporaci po zápisu fúze do obchodního rejstříku

3.3.3 Zprávy o přeshraniční fúzi a schválení přeshraniční fúze

Zpráva o přeshraniční fúzi je dalším důležitým dokumentem, který musí být v realizační fázi přeshraniční fúze vyhotoven. Zpracovává ji statutární orgán za každou zúčastněnou společnost vždy samostatně, a to v písemné podobě. Ve zprávě je obsaženo zdůvodnění důsledků přeshraniční fúze a její dopad na vlastníky, zaměstnance a věřitele zúčastněných společností. Zpráva musí být k dispozici

k nahlédnutí společníkům alespoň jeden měsíc před konáním valné hromady, na které se rozhodne o schválení přeshraniční fúze. Ve zprávě o přeshraniční fúzi musí být obsaženo hlavně zdůvodnění výměnného poměru podílů, dochází-li k jejich výměně a dále výše případných doplatků, objasnění opatření ve prospěch vlastníků cenných papírů emitovaných zúčastněnou společností, problémy, které se objevily při oceňování, také změny v ekonomickém či právním postavení společníků a změny v jejich ručení, a také dopady přeshraniční fúze na věřitele, společníky a zaměstnance zúčastněné korporace, včetně informací o plánovaném propuštění zaměstnanců.

Znalecká zpráva o přeshraniční fúzi se vyhotovuje pro společníky zúčastněných korporací. Znalec je jmenován dle práva členského státu, ve kterém zúčastněná společnost sídlí (v České republice jmenuje znalce příslušný soud). Znalec je buď jmenován pro každou společnost zvlášť, nebo dojde ke jmenování jediného společného znalce pro všechny zúčastněné společnosti. Zúčastněné korporace musí znalci poskytnout všechny informace a doklady, které jsou nezbytné k vypracování znalecké zprávy. V případě, že všichni společníci zúčastněných společností souhlasí s nevypracováním znalecké zprávy, nemusí být tato zpráva vyhotovena. Znalec by měl ve své zprávě uvést zejména to, jestli je výměnný poměr akcií vhodný a odůvodněný a metody, které byly použity při jeho stanovení, ale také obtíže, které se při oceňování objevily. (Špatná, 2010)

Projekt přeshraniční fúze schvalují valné hromady všech zúčastněných společností podle právních řádů, kterými se tyto společnosti řídí. Přeshraniční fúzi společnosti s ručením omezeným tedy schvaluje valná hromada společnosti s ručením omezeným. Přeshraniční fúze musí být schválena alespoň třemi čtvrtinami hlasů společníků, kteří jsou přítomni na valné hromadě. Na druhou stranu může být ve společenské smlouvě zaznamenán požadavek na vyšší počet hlasů. Schvaluje se nejen Projekt, ale i další dokumenty, jakými jsou konečné účetní závěrky a zahajovací rozvaha, případně mezitímní účetní závěrky. Na závěr musí být proveden notářský zápis o rozhodnutí valné hromady. Jeho přílohou je také Projekt přeshraniční fúze. U přeshraničních fúzí se schvaluje také způsob a rozsah zapojení zaměstnanců nástupnické korporace, což neplatí v případě vnitrostátní fúze. Pokud je v den konání valné hromady známý způsob a rozsah zapojení zaměstnanců, schvaluje se automaticky současně se samotnou fúzí, s čímž musí být společníci seznámeni. V případě, že v době konání valné hromady zapojení zaměstnanců nástupnické korporace není známé, může si valná hromada vyhradit, že se svolá později znovu, aby schválila způsob a rozsah zapojení zaměstnanců. Pak je způsob zapojení zaměstnanců schválen totožným způsobem a se stejným počtem hlasů jako samotná přeshraniční fúze. Tento proces schválení způsobu zapojení zaměstnanců nelze opomenout, protože jeho schválení je podmínkou pro zapsání přeshraniční fúze do obchodního rejstříku.

V této kapitole je vhodné zmínit tzv. **zjednodušenou přeshraniční fúzi sloučením**. Jedná se o případ sloučení společnosti s ručením omezeným či akciové spo-

lečnosti do nástupnické korporace, která je jediným společníkem této zanikající společnosti. Označení „zjednodušená“ nese nejspíš proto, že nevyžaduje znaleckou zprávu o přeshraniční fúzi a schvalují ji pouze statutární orgány zúčastněných korporací.

(Holejšovský, 2011)

3.3.4 Notářské osvědčení a zápis do obchodního rejstříku

Po schválení přeshraniční fúze je potřeba zkontrolovat, zda fúze opravdu proběhla tak, jak měla, tedy v souladu s právními předpisy a zda zúčastněná korporace splnila všechny požadavky. V České republice tuto kontrolu provádí notář. Aby mohl notář fúzi ověřit, musí mu zúčastněná korporace předložit příslušné písemnosti, které potvrzují splnění požadovaných formalit, provedení předepsaných jednání a dodržení předepsaných postupů. Po ověření poskytnutých dokumentů vydá notář **osvědčení pro přeshraniční přeměnu**, kterým potvrdí, že korporace splnila vše, co bylo třeba při fúzi splnit. Jestliže jsou splněny všechny zákonem předepsané požadavky pro nabytí právních účinků přeshraniční fúze, tedy pro její zapsání do obchodního rejstříku, vydá notář druhé osvědčení, a to **osvědčení pro zápis do obchodního rejstříku**, kterému předchází prověření předložených písemností. Toto osvědčení obsahuje zejména identifikační údaje, ale i prohlášení notáře, že mu každá zúčastněná česká i zahraniční korporace předložila své osvědčení pro přeshraniční přeměnu. Na základě těchto a ostatních předložených dokumentů notář osvědčuje, že všechny zúčastněné korporace schválily Projekt ve stejném znění, že se stanovil způsob a rozsah zapojení zaměstnanců nástupnické korporace a dále, že všechny podmínky pro zapsání přeshraniční fúze do obchodního rejstříku byly splněny. Kdyby některá písemnost uvedená v ZoPS nebyla předložena, nebo byla starší jak šest měsíců, nemůže notář osvědčení pro zápis do obchodního rejstříku vydat (Skálová, 2015).

Po vydání všech osvědčení podají zúčastněné korporace návrh na zápis fúze do obchodního rejstříku a následně může dojít k samotnému **zapsání přeshraniční fúze do obchodního rejstříku**. Dnem zápisu přeshraniční fúze do českého obchodního rejstříku dochází k nabytí právních účinků fúze a také zaniká zahraniční korporace. Když bude sídlo nástupnické korporace v jiném členském státě než v České republice, právní účinky přeshraniční fúze v České republice nastanou dnem, kdy tyto účinky nastanou v zahraničí. Orgány, které vedou zahraniční obchodní rejstříky, je nutné informovat o proběhlé přeshraniční fúzi. Tuto informaci podává rejstříkový soud, který do třech pracovních dnů od zapsání fúze doručí oznámení o zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku. Cílem tohoto kroku je, aby se orgány o proběhnuté fúzi dozvěděly a mohly všechny zanikající zahraniční korporace z obchodního rejstříku vymazat (Skálová, 2015).

Zápisem přeshraniční fúze do obchodního rejstříku dochází k těmto právním účinkům:

- veškeré jmění zanikající korporace je převedeno na nástupnickou společnost

- společníci zanikající korporace se stanou společníky i nástupnické korporace
- zanikající korporace zaniká
(Skálová, 2015)

3.3.5 Motivy a možné překážky přeshraničních fúzí

Existují důvody, které vedou společnosti k realizaci přeshraničních fúzí. Nejdůležitějším obecným motivem je zajisté ekonomický zisk, kterého bude dosaženo v případě, že po spojení dvou společností budou mít dohromady vyšší hodnotu, než kdyby fungovaly každá samostatně (Hnilica, 2010).

Podrobněji se motivy přeshraničních fúzí zabývá Biermeyer (2013) ve své studii, ve které uvádí následujících pět důvodů, jež vedou představitele společností k procesu přeshraniční fúze:

1. Synergie a obchodní strategie

Společnosti uskutečňují přeshraniční fúze ze stejného důvodu, z jakého realizují vnitrostátní fúze. Tím je zejména získání obchodních a jiných výhod, které plynou ze společného působení.

2. Snížení organizačních nákladů

Při přeshraniční fúzi se zanikající společnosti stávají organizačními složkami. Díky této přeshraniční reorganizaci dochází k úsporám, protože se sníží organizační náklady.

3. Minimalizace nákladů na dodržování právních předpisů

Po fúzi realizované přes hranice se společnost hlásí jen k jednomu regulátoru, čímž odpadnou náklady spojené s dodržováním právních norem u zanikající společnosti. Toto bývá častým motivem bank a pojišťoven, které se snaží eliminovat náklady na dodržování předpisů státního dohledu a kapitálových požadavků.

4. Daňové plánování

Fúzující společnosti si mohou samy rozhodnout, jaký daňový režim budou využívat, proto si zvolí ten nejpříznivější pro jejich podnikání. Stejně tak zvažují umístění nástupnického sídla.

5. Obchodně příznivé regulační prostředí

Některé regulační režimy nemusí být nejvhodnější pro činnost společnosti. Díky tomu, že se při přeshraniční fúzi spojí společnosti z různých členských států, mohou si vybrat optimální regulační režim pro své podnikání. Správně zvolený regulační režim může společnosti například pomoci zvýšit konkurenceschopnost.

I přes rostoucí trend je počet přeshraničních fúzí, které se za poslední roky uskutečnily v České republice, stále příliš nízký. První přeshraniční fúze se mohly realizovat až po přijetí ZoPS v červenci roku 2008. V tomto roce se uskutečnily pouze čtyři přeshraniční fúze, tento počet (kromě roku 2012, kdy byl zaznamenán po-

kles) se zvyšoval a ke konci roku 2013 je devadesát tři úspěšně dokončených přeshraničních fúzí. Ve srovnání s vnitrostátními fúzemi je to velmi malé číslo. Přeshraniční fúze se na všech fúzích, které se uskuteční na území České republiky, podílejí maximálně pěti procenty. České společnosti nejčastěji fúzují se slovenskými společnostmi, ale vyšší frekvenci fúzí mají také země jako Kypr a Nizozemsko, které jsou daňově přívětivé (Skálová, 2015).

Možnými překážkami při realizaci přeshraničních fúzí by mohly být důvody:

- odlišný přístup právních řádů k ocenění jmění pro účely obchodního práva než v případě ocenění pro účetní účely
- chybějící harmonizace některých účetních souvislostí fúzí z důvodu velké volnosti, kterou mají členské státy díky směrnici, což může způsobit až nemožnost realizace přeshraničních fúzí
- přívětivější daňové prostředí pro vnitrostátní fúze než pro fúze přeshraniční, čímž mohou vznikat některé daňové nevýhody

(Žárová, Skálová, 2012)

3.4 Účetní souvislosti přeshraničních fúzí

Účetní povinnosti přeshraničních fúzí, na které se ZoPS odkazuje, jsou obsaženy zejména v těchto právních předpisech:

1. Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoÚ“)
2. Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení ZoÚ, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“)
3. České účetní standardy (dále jen „ČÚS“), hlavně ČÚS 011 – Operace s podnikem

(Gláserová, 2014)

Mezi hlavní informace ZoÚ patří vymezení účetního období v souvislosti s rozhodným dnem, otevírání a uzavírání účetních knih a vedení účetnictví, dále problematika oceňování či možnost převzetí účetních cen zanikající účetní jednotky, případně individuální ocenění jednotlivých položek. Ve vyhlášce lze najít definici goodwillu, oceňovacích rozdílů a rozdílů z přeměn obchodních korporací, ale i okamžik zaúčtování přecenění aktiv a pasiv nebo metody a důsledky ocenění reálnou hodnotou. Do oblasti ČÚS jsou zařazeny vybrané položky konečné účetní závěrky nebo způsoby účtování o ocenění aktiv a pasiv reálnou hodnotou. V ZoPS jsou vymezeny takové účetní souvislosti, jako rozhodný den, jednotlivé druhy účetních závěrek, audit účetních závěrek nebo ocenění jmění posudkem znalce (Gláserová, 2014).

Některé účetní povinnosti týkající se fúzí jsou společné jak pro přeshraniční, tak i pro vnitrostátní fúze. Takovými úkony jsou určení rozhodného dne, ocenění

jmění, sestavení konečné účetní závěrky a zahajovací rozvahy. Pro lepší přehled jsou tyto povinnosti české zanikající a nástupnické společnosti rozděleny v následující tabulce 1:

Tab. 1 Nutné úkony nástupnické a zanikající účetní jednotky

Právní a účetní kroky	Česká zanikající společnost	Česká nástupnická společnost
Stanovit rozhodný den fúze	Ano	Ano
Sestavit konečnou účetní závěrku ke dni předcházejícímu rozhodný den	Ano	Ano
Připravit projekt fúze, zprávy o přeshraniční fúzi, znalecké zprávy	Ano	Ano
Sestavit zahajovací rozvahu	Ne	Ano
Získat notářské Osvědčení pro přeshraniční fúzi	Ano	Ano
Získat notářské Osvědčení pro zápis do obchodního rejstříku	Ne	Ano
Vést účetnictví po rozhodném dni	Ano	Ano

Zdroj: Skálová, 2015

3.4.1 Rozhodný den

Rozhodný den je nejdůležitější informací, která je v Projektu uvedena. Od tohoto dne jsou z účetního hlediska jednání zanikající společnosti považována za jednání, která byla provedena na účet nástupnické společnosti. Rozhodný den tak zahajuje účetnictví nově vzniklé nástupnické korporace a fúze nabývá účetních účinků. Rozhodný den je považován za dělicí okamžik účetnictví v procesu fúze, proto je velmi důležité stanovit konkrétní datum. Všechny korporace, které se přeshraniční fúze účastní, se mezi sebou dohodnou a rozhodný den si určí k tomu datu, kdy mají ověřené finanční údaje, na jejichž základě je možné navrhnout a schválit Projekt. Rozhodný den může připadnout na jakýkoliv den v roce, ale nemůže předcházet den, ve kterém bude podán návrh na zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku, o více než dvanáct měsíců. Novela ZoPS v roce 2012 umožnila stanovení rozhodného dne nejpozději na den zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku, tedy na den nabytí právních účinků přeshraniční fúze (Gläserová, 2014).

Obecně existují tři možnosti určení rozhodného dne. První variantou je, že se rozhodný den stanovuje na období, které předchází vypracování Projektu. Rozhodný den je tedy stanoven na začátek kalendářního roku nebo na počátek měsíce v průběhu roku. Druhý způsob stanovení rozhodného dne je období, které následuje po vypracování Projektu. Třetí možností je určení rozhodného dne na nejpozdě-

ší termín, což je den zápisu fúze do obchodního rejstříku. V takovém případě jsou spojeny právní i účetní účinky přeshraniční fúze (Josková, 2012).

Je vhodné zmínit rozdílnost právních a účetních účinků. Právní účinky přeshraniční fúze nastávají okamžikem zápisu do veřejného rejstříku. Účetní účinky přeshraniční fúze však nastanou rozhodným dnem. Rozhodný den se může, ale i nemusí shodovat se dnem, kdy fúze nabývá právních účinků. Rozhodný den musí být pro všechny zúčastněné společnosti stejný. Lhůty pro stanovení rozhodného dne nejsou pro všechny členské státy jednotné, a mohou se tak lišit od českého právního řádu. Je důležité sledovat délku této lhůty i v právních předpisech ostatních zúčastněných členských států a celý proces lhůt přizpůsobit (například v Německu tato lhůta činí osm měsíců) (Skálová, 2015).

S problematikou rozhodného dne souvisí **účetní období**. Ze ZoÚ vyplývá, že účetním obdobím je dvanáct měsíců, které jdou nepřetržitě za sebou. Může se shodovat s kalendářním rokem nebo mít podobu hospodářského roku, jestliže začíná prvním dnem jiného měsíce než ledna. Někdy však může být účetní období kratší či delší než dvanáct měsíců. V případě přeshraniční fúze účetní období nástupnické korporace začíná rozhodným dnem a končí posledním dnem účetního období, ve kterém byl uskutečněn zápis fúze do obchodního rejstříku. Jestliže by do konce kalendářního či hospodářského roku nebyla fúze zapsaná, bylo by účetní období delší než dvanáct měsíců. Účetní období všech zúčastněných účetních jednotek končí dnem, který předchází rozhodnému dni.

Následující obrázky 8, 9 a 10 zobrazují průběh celého procesu a určení rozhodného dne. První obrázek zahrnuje jednotlivé kroky v případě, že rozhodný den následuje bezprostředně po konečné účetní uzávěrce. Na druhém obrázku je zobrazena situace určení rozhodného dne po schválení Projektu a třetí obrázek spojuje rozhodný den a zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku do jednoho dne.

Obr. 8 Rozhodný den předchází vypracování projektu
Zdroj: Skálová, 2015

Obr. 9 Rozhodný den po vypracování projektu
Zdroj: Skálová, 2015

Obr. 10 Rozhodný den shodný se dnem zápisu do OR
Zdroj: Gláserová, 2014

3.4.2 Ocenění jmění

Česká nástupnická korporace má povinnost znaleckým posudkem ocenit majetek a závazky získané od zanikající zahraniční společnosti. Znalec pro ocenění jmění je jmenován soudem a může jím být osoba zapsaná v seznamu znalců na www.justice.cz nebo právnická osoba zapsaná v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost dle § 2 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Může se jednat o stejnou osobu, která byla jmenována znalcem pro přeshraniční fúzi. Při přeshraniční fúzi splynutím se musí vždy ocenit majetek a závazky všech zúčastněných společností. V případě fúze sloučením se oceňuje majetek zanikající společnosti jen tehdy, pokud dochází ke zvýšení základního kapitálu nástupnické společnosti ze jmění zanikající společnosti. Do svého účetnictví nástupnická účetní jednotka zařadí získaný majetek a závazky buď v účetních hodnotách, které převzme od zanikající zahraniční společnosti, nebo v reálných hodnotách, kdy se ocení jednotlivé složky majetku. Okamžik ocenění jmění bude záležet na nastavení rozhodného dne. Jmění bude oceněno buď ke dni konečné účetní závěrky nebo ke dni zpracování poslední řádné nebo mimořádné účetní závěrky zanikající společ-

ností před vyhotovením Projektu. Znalec zvolí takovou oceňovací metodu, která bude odpovídat předmětu a účelu ocenění. Může zvolit metodu porovnávací, výnosovou nebo nákladovou. Znalec vyhotoví posudek o ocenění jmění, který musí obsahovat popis jmění zanikající společnosti, použité metody ocenění a částku, na kterou se jmění oceňuje, a údaj o tom, jestli tato částka odpovídá alespoň výši nových vkladů společníků zanikající korporace na nástupnické korporaci.

Konečná účetní závěrka zanikající společnosti v zahraničí neovlivňuje postup v české nástupnické společnosti. Může tedy docházet k různým alternativám v účetnictví zahraniční a tuzemské společnosti:

- Konečná účetní závěrka zahraniční společnosti neobsahuje přecenění na reálnou hodnotu, ale toto přecenění české předpisy vyžadují, pak se musí přecenění na reálné hodnoty promítnout do zahajovací rozvahy nástupnické společnosti.
- Konečná účetní závěrka zahraniční společnosti neobsahuje přecenění na reálnou hodnotu ani ho nevyžaduje tuzemský ZoPS, pak mohou být účetní hodnoty převzaty ze zahraničí bez přecenění.
- Konečná účetní závěrka zahraniční společnosti obsahuje přecenění na reálnou hodnotu a stejně tak toto přecenění vyhovuje českému ZoPS, je tedy možné převzetí účetních hodnot konečné účetní závěrky zahraniční společnosti.

(Skálová, 2015)

Jestliže zanikající zahraniční společnost ve své konečné účetní závěrce nepřecenila majetek na reálnou hodnotu, vykáže česká nástupnická účetní jednotka toto ocenění, které vyžaduje ZoPS, v zahajovací rozvaze, kterou sestaví k rozhodnému dni. V případech, kdy zanikající zahraniční společnost přecení majetek i závazky na reálnou hodnotu, musí to být promítnuto rozvahově i u takových položek, u nichž se běžně účtuje výsledkovým způsobem o reálné hodnotě (Skálová, Čouková, 2009).

3.4.3 Konečná účetní závěrka a zahajovací rozvaha

Konečná účetní závěrka je důležitou náležitostí Projektu, týkající se účetnictví, a její povinnosti jsou vymezeny v § 11 ZoPS. Konečná účetní závěrka může mít podobu řádné nebo mimořádné účetní závěrky, které se sestavují všemi zúčastněnými společnostmi, nejdříve ke dni, který předchází rozhodnému dni fúze, a pak to může být jakýkoli další den po rozhodném dni fúze. **Řádná účetní závěrka** je sestavována k rozvahovému dni účetními jednotkami, což je poslední den účetního období kdy se uzavírají účetní knihy. O **mimořádnou účetní závěrku** se jedná ve všech ostatních případech, kdy se uzávěrka sestavuje v průběhu účetního období. Mimořádné účetní závěrky se sestavují v souvislosti s mimořádnými dny, a také v případě nestandardně zahájeného nebo ukončeného účetního období, které je většinou kratší. Vyhláška říká, že konečná účetní závěrka se používá jako základ pro ocenění jmění, její rozvahový den může být rozvahovým dnem pro ocenění

jmění. Z účetních závěrek se bude vycházet pro stanovení podmínek přeshraniční fúze (Vomáčková, 2009).

Při přeshraniční fúzi může nastat situace, kdy bude nutné sestavit i **mezitímní účetní závěrku**. Dojde k tomu v případě, když bude poslední řádná, mimořádná či konečná účetní závěrka sestavena z údajů ke dni, od něhož uběhlo více než šest měsíců ke dni vyhotovení Projektu. Dodržena musí být i doba mezi dnem sestavení mezitímní účetní závěrky a dnem vyhotovení Projektu, která nesmí být delší než tři měsíce. Mezitímní účetní závěrka se nevyžaduje u těch zúčastněných právnických osob, které zveřejňují pololetní finanční zprávu a zpřístupňují ji společníkům a také v případě, že s tím všichni společníci všech zúčastněných korporací souhlasí (Skálová, 2015).

Pokud alespoň jedna právnická osoba, která se účastní přeshraniční fúze, musí nechat ověřit konečnou nebo mezitímní účetní závěrku auditorem, pak tato povinnost přechází na všechny zúčastněné korporace. Jestliže povinnost ověření závěrky auditorem mají dle ZoÚ všechny zúčastněné korporace, pak musí všechny nástupnické korporace nechat ověřit auditorem zahajovací rozvahu (Vítek, 2013).

Jak je uvedeno v ČÚS 011, zúčastněné účetní jednotky se musí při sestavování účetní závěrky rozhodnout, jestli oceňovací rozdíly k nabytému majetku, goodwill, opravné položky k jednotlivým druhům majetku, přechodná aktiva a pasiva, rezervy a zajišťovací deriváty budou zrušeny nebo se převedou na nástupnickou korporaci. Důvody musí uvést v příloze k účetní závěrce.

Každá nástupnická společnost má povinnost sestavit **zahajovací rozvahu** k rozhodnému dni přeshraniční fúze. V zahajovací rozvaze lze najít všechna aktiva a pasiva nástupnické společnosti v ocenění, které převzala od zanikající společnosti a případně i jejich přecenění na reálnou hodnotu. Při sestavování rozvahy se vychází z konečných účetních závěrek zúčastněných korporací.

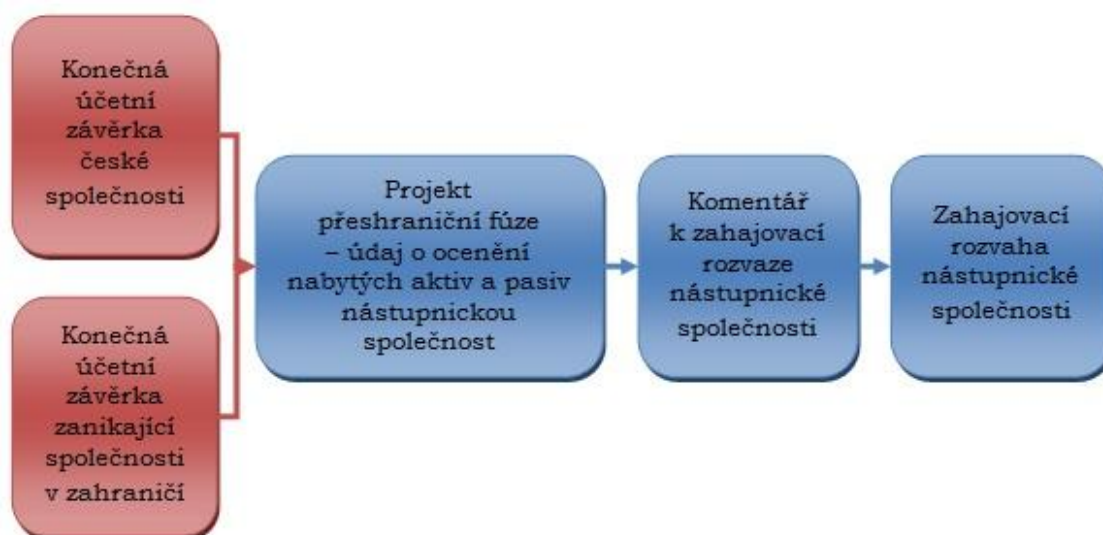
K zahajovací rozvaze musí být připojen komentář, který obsahuje popis provedených rozvahových přesunů. Jsou v něm popsány všechny přesuny, které se uskutečnily ve struktuře vlastního kapitálu. Komentář k zahajovací rozvaze musí také vymezit vztah mezi konečnými účetními závěrkami a zahajovací rozvahou. Dále zdokumentuje identifikaci případných odlišností ve vykazování aktiv a pasiv podle různých účetních systémů, a jak byly upraveny, aby odpovídaly české legislativě.

V následujících bodech je shrnuto, jakým způsobem se zahajovací rozvaha při přeshraniční fúzi sloučením či splynutím sestavuje:

1. Součet všech položek aktiv a závazků z konečných závěrek zanikajících společností
2. Zaúčtování přecenění aktiv a závazků podle ocenění znalce, a to pomocí oceňovacího rozdílu k nabytému majetku nebo vyčíslení goodwillu
3. Vytvoření struktury vlastního kapitálu podle Projektu a komentáře k zahajovací rozvaze

4. Vyloučení akcií zanikající či nástupnické společnosti použitých k výměně, oproti vlastnímu kapitálu
5. Vyloučení vzájemných pohledávek a závazků
6. Zachycení závazku z vypořádání pro menšinové společníky nebo závazku z doplatků

(Skálová, 2015)

Obr. 11 Postup sestavení zahajovací rozvahy nástupnické společnosti

Zdroj: Skálová, 2015

3.5 Daňové souvislosti přeshraničních fúzí

Daňovou oblast přeshraničních fúzí upravuje celá řada právních předpisů, ale jako stěžejní a nejvíce používané pro přeshraniční fúzi lze uvést následující:

- Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZodP“)
- Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZodPH“)
- Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů

Do české daňové legislativy byla v roce 2004 implementována směrnice Rady č. 90/434/EHS, o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států. Jejím kodifikovaným zněním je směrnice Rady č. 2009/133/ES ze dne 19. 10. 2009. Cílem této směrnice bylo odstranění daňových bariér pro přeshraniční fúze, zakotvení principu daňové neutrality pro přeshraniční fúze a snaha zabránit vzniku dvojího mezinárodního zdanění. Daňová neutralita se v České republice objevila ve formě daňové kontinuity, kterou Skálová (2015, s. 128) definuje jako „nezdaňování kapi-

tálových zisků na úrovni společnosti ani na úrovni společníka.“ Dále říká, že „přeceňování majetku a závazků na reálnou hodnotu provedené při fúzi a zaúčtované v účetnictví nemá daňové dopady“. Nástupnická společnost převezme daňové hodnoty a použije je při dalším daňovém posuzování transakcí s majetkem (Skálová, 2015).

3.5.1 Daň z příjmu právnických osob

Jednou z daňových povinností poplatníků zúčastněných na fúzi je **podání daňového přiznání** v zákonem stanovených lhůtách a následné zaplacení vypočtené daně. Daňové povinnosti se objevují hlavně v souvislosti se zohledňováním položek a hodnot, které přechází na nástupnickou společnost. Daň z příjmu právnických osob (dále jen „DPPO“) je stanovena za zdaňovací období. Podle ZoDP může být zdaňovacím obdobím: kalendářní nebo hospodářský rok, období od rozhodného dne přeshraniční fúze do konce kalendářního nebo hospodářského roku, ve kterém byla fúze zapsána do obchodního rejstříku, a nebo účetní období, pokud je delší než dvanáct měsíců nepřetržitě po sobě jdoucích.

Důležitým krokem je stanovení rozhodného dne, stejně jako tomu bylo v účetních souvislostech (viz kapitola 3.4). Od rozhodného dne se bude odvíjet lhůta pro podání daňového přiznání. Rozhodný den se může stanovit na počátek účetního období nebo bude stanoven jinak, a to na jiný den v průběhu roku. Rozhodný den určený na začátek účetního období se shoduje s prvním dnem kalendářního nebo hospodářského roku účetní jednotky. V tomto případě se nic nemění a platí standardní lhůta pro podávání daňového přiznání na DPPO. Daňové přiznání se podává ve lhůtě tří nebo šesti měsíců po skončení zdaňovacího období. Šestiměsíční lhůta je uplatňována v případě zpracování daňového přiznání daňovým poradcem, nebo jestliže má společnost povinnost ověřit účetní závěrku auditorem. Daňové přiznání podává nástupnická společnost, za zanikající účetní jednotku se daňové přiznání od rozhodného dne nepodává.

(Josková 2012)

Druhou možností je stanovení rozhodného dne na jiný den, než je počátek účetního období. V takovém případě jsou všechny společnosti zúčastněné na přeshraniční fúzi povinny sestavit účetní závěrku a podat daňové přiznání na DPPO za období od počátku kalendářního či hospodářského roku do rozhodného dne přeshraniční fúze. Daňové přiznání se podává za období předcházející rozhodnému dni, za které dosud ještě nebylo podáno. Lhůta pro podání daňového přiznání bude záviset na rozhodnutí valné hromady. Jestliže rozhodný den bude předcházet dni rozhodnutí valné hromady o fúzi nebo se s tímto dnem shodovat, bude se daňové přiznání podávat nejpozději do konce třetího měsíce, který následuje po měsíci, do něhož spadá den rozhodnutí valné hromady. Pokud rozhodný den následuje den rozhodnutí valné hromady o fúzi, daňové přiznání se podává do třech měsíců od konce měsíce, do kterého spadá den předcházející rozhodnému dni. Zatímco zanikající společnost má povinnost podat daňové přiznání jen za období předcházející rozhodnému dni, nástupnická společnost podává daňové přiznání nejen za období,

keré předchází rozhodnému dni, ale i za období, které rozhodným dnem začíná (Otavová, 2014).

Ze ZoDP vyplývá skutečnost, že zahraniční poplatníci, kteří nemají sídlo v České republice, mají také povinnost podávat daňové přiznání na příjmy získané ze zdrojů na území České republiky. Za tyto příjmy se považují i příjmy z činností, které jsou vykonávány prostřednictvím stále provozovny.

Zálohy na daň z příjmu právnických osob ve zdaňovacím období od rozhodného dne fúze do dne, který předchází zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku, platí zanikající obchodní korporace za nástupnickou obchodní korporaci. Výši a pravidelnost záloh určuje ZoDP. Výjimku tvoří fúze sloučením, kdy zálohy stále platí nástupnická společnost. Ode dne zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku platí zálohy na DPPPO pouze nástupnická společnost. Výše a periodicitu záloh je odvozena ze součtu posledních známých daňových povinností zaniklých obchodních korporací. Případný dopočet je při sloučení dále zvýšen o poslední známou daňovou povinnost nástupnické společnosti (Valouch, 2013).

Společnosti zúčastněné na přeshraniční fúzi musí rozlišovat, zda položky nabyté fúzí jsou daňově uznatelné nebo neuznatelné. Daňově uznatelné výdaje, jinými slovy výdaje na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, snižují základ daně, a tím i daňovou povinnost. Stanovení rozhodného dne neovlivňuje jen lhůtu pro podání daňového přiznání, ale i **odpisování hmotného majetku**. Daňové odpisy hmotného majetku jsou považovány za daňově uznatelné výdaje a lze tedy o ně snížit základ DPPPO. Hmotný majetek může odpisovat pouze jeden poplatník, který je označován jako odpisovatel. Při přeshraniční fúzi je dle ZoDP odpisovatelem nástupnická obchodní korporace zanikající obchodní korporace. To platí pro hmotný majetek, který je ve vlastnictví zanikající společnosti k rozhodnému dni fúze a převádí se na nástupnickou společnost. A dále uvedené platí pro hmotný majetek, který nabyta zanikající obchodní korporace od rozhodného dne do dne zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku a je převáděný na nástupnickou společnost. Daňové odpisy hmotného majetku lze uplatnit buď v plné roční výši, nebo ve výši jedné poloviny ročního odpisu. Roční odpisy mohou být uplatňovány pouze pro zdaňovací období, které trvá alespoň dvanáct nepřetržitě po sobě jdoucích měsíců.

Výše odpisů závisí na způsobu stanovení rozhodného dne. Mohou nastat tři různé varianty. První možností je stanovení rozhodného dne na počátek nového účetního (zdaňovacího) období po ukončeném kalendářním či hospodářském roce. Odpisovatelem majetku je nástupnická společnost od rozhodného dne do zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku. Nástupnická korporace si roční daňový odpis u hmotného majetku, který získala v rámci fúze, může uplatnit v plné výši. Dále se musí řídit odpisováním, které již zahájil původní vlastník a zachovat způsob odpisování.

Druhou variantou je situace, kdy je rozhodný den stanoven v průběhu zdaňovacího období. Dojde k tomu, že se ukončí započaté zdaňovací období, a proto daňové přiznání bude podáno za období kratší než dvanáct měsíců. Nástupnická

i zanikající obchodní korporace uplatní odpis z hmotného majetku pouze ve výši jedné poloviny ročního odpisu.

Poslední situace nastane při uplatnění odpisů v účetním (zdaňovacím) období, které začíná rozhodným dnem. Toto období může být kratší nebo delší než dvanáct měsíců, ale vždy je obdobím zdaňovacím bez ohledu na jeho délku. Nástupnická obchodní korporace bude uplatňovat odpis ve výši jedné poloviny ročního odpisu z hmotného majetku, který je evidován od rozhodného dne přeshraniční fúze do konce kalendářního roku, ve kterém byla fúze zapsána do obchodního rejstříku, jestliže zdaňovací období bude kratší než dvanáct měsíců. V případě zdaňovacího období delšího než dvanáct měsíců uplatní nástupnická obchodní korporace plnou výši ročních daňových odpisů z majetku, který je evidován všemi zúčastněnými společnostmi k rozhodnému dni fúze.

(Otavová, 2014)

Nástupnická společnost při přeshraniční fúzi rozebírá také **vlivy znaleckého přecenění majetku**. Obecně se dá říci, že přecenění provedené na reálnou hodnotu podle individuálního ocenění znalce nemá daňové dopady (Skálová, 2015).

Odpisy oceňovacího rozdílu nabytého majetku a goodwill, které vznikly fúzí, nejsou daňovým nákladem ani výnosem. Nástupnická společnost může oceňovací rozdíl nebo goodwill, který vznikl z minulých transakcí, dále daňově odepisovat. Musí ale splnit podmínku, kterou je převzetí či vykázání oceňovacího rozdílu nebo goodwillu v zahajovací rozvaze a popis v komentáři.

Nástupnická obchodní korporace má oprávnění převzít i **daňovou ztrátu** zanikající společnosti, kterou tento zanikající podnik neuplatnil jako položku odčitatelnou od základu daně. Rovněž je možný odečet na projekty výzkumu a vývoje. ZDP vymezuje případy, kdy položky nelze převést, například když nástupnická i zanikající korporace nemají formu tuzemské společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti nebo evropské družstevní společnosti a současně nejsou daňovými rezidenty ČR. Důležitějším případem, kdy není možné položky převést je, pokud neexistují řádné ekonomické důvody pro fúzi a hlavním motivem přeshraniční fúze je snížení nebo dokonce vyhnutí se daňové povinnosti. Řádným důvodem přeshraniční fúze může být zvyšování efektivity podnikání nebo restrukturalizace. Právě daňový motiv je jedním z důvodů realizace přeshraniční fúze.

(Otavová, 2014)

3.5.2 Daň z přidané hodnoty

Daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) neovlivňuje stanovení rozhodného dne, ale závisí na dni zápisu fúze do obchodního rejstříku. Zanikající společnost plní své daňové povinnosti až do dne svého zániku, ke kterému dochází až dnem, kdy dojde k vymazání z obchodního rejstříku. Zúčastněné společnosti podávají daňové přiznání k DPH v období od rozhodného dne přeshraniční fúze do dne zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku. Dále musí nástupnická obchodní korporace podat dvojí daňové přiznání k DPH za zdaňovací období,

ve kterém je přeshraniční fúze zapsána do obchodního rejstříku. Nástupnická společnost má povinnost podat své vlastní přiznání k DPH a přiznání k DPH za zanikající společnosti. Ve vlastním přiznání v případě fúze splynutím jsou obsažena plnění uskutečněná a přijatá ode dne zápisu do obchodního rejstříku. Jestliže jde o fúzi sloučením, jsou zde plnění uskutečněná a přijatá nástupnickou společností od začátku zdanitelného období. Přiznání za zanikající společnost podává za období od prvního dne zdaňovacího období do dne, který předchází dni zápisu fúze do obchodního rejstříku. Nástupnická společnost musí uvést, že se jedná o přiznání za zaniklého plátce. Oba druhy daňového přiznání musí být podány do 25. dne měsíce, který následuje po zdaňovacím období. Ke stejnému dni je také DPH splatná.

Nástupnická obchodní korporace, na kterou při přeshraniční fúzi přešlo jmění zanikající společnosti, se stává plátcem dnem zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku a přihlášku k registraci musí podat do patnácti dnů ode dne zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku.

(Skálová, 2015)

Společnosti se během procesu přeshraniční fúze mohou setkat s dalšími možnými daňovými povinnostmi, kterými může být zejména daň z nabytí nemovitých věcí, daň z nemovitých věcí nebo daň silniční (Otavová, 2014).

4 Praktická část

V praktické části je zahrnut příklad konkrétní uskutečněné přeshraniční fúze, při které došlo ke sloučení dvou společností s ručením omezeným. Prostřednictvím tohoto příkladu je v této části ukázán postup potřebný při realizaci přeshraniční fúze v praxi.

Procesu přeshraniční fúze se zúčastnily dvě vybrané sesterské společnosti. Zanikající společností byla společnost WILO Slovakia, s.r.o. se sídlem ve Slovenské republice, konkrétně v Bratislavě, a nástupnickou společností byla společnost WILO Praha, s.r.o., která má sídlo v České republice, v Praze. Projekt přeshraniční fúze byl vypracován v červnu 2012, a protože začátkem roku 2012 nabyla účinnosti novela ZoPS, řídila se tato přeshraniční fúze novelizovanými právními předpisy.

Ke zpracování praktické části byly použity zejména následující podkladové dokumenty: Výroční zprávy zúčastněných společností, návrh smlouvy o přeshraniční fúzi sloučením, zprávy o přeshraničním sloučení, notářské zápisy, účetní závěrky obou společností, zahajovací rozvaha nástupnické společnosti a osvědčení pro přeshraniční přeměnu.

4.1 Představení zúčastněných společností

Zúčastněnými společnostmi přeshraniční fúze sloučením byly:

- WILO Praha s.r.o. (nástupnická společnost) se sídlem v České republice (Praha), jejím jediným společníkem je společnost WILO SE, která vlastní 100 % jejího základního kapitálu.
- WILO Slovakia, s.r.o. (zanikající společnost) se sídlem ve Slovenské republice (Bratislava), jejím jediným společníkem byla společnost WILO SE, která vlastnila 100 % jejího základního kapitálu.

Obě zúčastněné společnosti spadají pod řídicí společnost WILO SE (dříve pojmenována jako WILO GmbH). WILO SE je vedoucí společností celého koncernu, jedná se o německou společnost sídlící v Dortmundu, která se specializuje převážně na vývoj, výrobu a dodávku čerpadel a čerpacích systémů pro teplou i studenou vodu. Korporace je vlastníkem majetkových podílů v dceřiných společnostech, řídí všechny důležité aktivity, určuje dlouhodobou strategii a podílí se na výzkumu i vývoji. Tato společnost s celosvětovou působností existuje již od roku 1872, kdy došlo v Dortmundu k založení továrny na mosazné a měděné zboží „Messingwarenfabrik Louis Opländer Maschinenbau“. Od roku 2010 je majoritním vlastníkem WILO SE nadace Caspara Ludwiga Oplaendera, do té doby byla majoritním vlastníkem společnosti rodina Oplaender.

Koncern je organizačně rozdělený na obchodně-servisní společnosti a výrobní závody v jednotlivých regionech. Síť 16 výrobních závodů má WILO SE rozmístěnou po celém světě, v zemích jako je například Německo, Francie, Velká Británie, Irsko, Itálie, ale také Indie, Čína, Jižní Korea nebo USA. 65 dceřiných společností (včetně společnosti WILO CS, s.r.o.), které skupina WILO SE ovládá, působí na

všech pěti kontinentech. Pro celý koncern pracuje více než 7 000 zaměstnanců. Celkový obrát společnosti stále roste a v roce 2013 vzrostl na 1,23 miliardy EUR.

Hlavními přednostmi produktů značky WILO jsou energetická úspornost, dlouhodobá provozní spolehlivost a šetrnost k životnímu prostředí. Výrobky jsou na špičkové technické úrovni, a proto jsou zákazníci hodnoceny jako jedny z nejlepších na světě. Společnost klade velký důraz na spokojenost svých zákazníků a mimo jiné jim poskytuje služby, jako jsou dodávky náhradních dílů, zapůjčení čerpadel, záruční i pozáruční opravy, preventivní prohlídky, technické poradenství i odborná školení.

Mezi cílové zákaznické skupiny koncernu se řadí specializované velkoobchody, montážní a stavební firmy, projektanti, architekti, výrobci komplexních technických zařízení, provozovatelé nebo majitelé obytných a komerčních objektů, provozovatelé vodárenských distribučních sítí, subjekty zabývající se zpracováním odpadních vod a průmysloví uživatelé.

Nástupnická společnost WILO Praha s.r.o., která sídlí v Praze, se během procesu přeshraniční fúze přejmenovala, a tak nese v současné době název WILO CS, s.r.o. Společnost založil v roce 1994 její jediný společník WILO GmbH (nyní WILO SE). Základní kapitál činil 5 mil. Kč, ale v roce 2006 byl navýšen na 15 mil. Kč. První obchodní kroky k působení společnosti WILO na území České republiky byly podniknuty již koncem roku 1992. Po celou dobu až do založení společnosti byl trh marketingově zpracováván a obchodní činnost byla vyvíjena přímo z německého Dortmundu. V současnosti jsou obchodní, servisní, marketingové a poradenské činnosti rozvíjeny nejen ze sídla v Praze, ale i ze sedmi regionálních kanceláří, které jsou rozmístěny po celé České republice. V Čechách lze kanceláře společnosti najít v Karlových Varech, Liberci, Pardubicích, Českých Budějovicích, na Moravě má společnost zastoupení v Brně, Olomouci a v Ostravě. Společnost spolupracuje s městy a obcemi, ale také s montážními firmami, například s Asociací odborných velkoobchodů ČR, Asociací montážních firem technických zařízení ČR, Cechem topenářů ČR, Cechem instalatérů ČR nebo se Sdružením oboru vodovodů a kanalizací ČR.

Zanikající společností je společnost WILO Slovakia, s.r.o. se sídlem v Bratislavě, která byla založena v červenci roku 1996 jako dceřiná společnost WILO Praha s.r.o. Později byla převedena do majetku společnosti WILO GmbH.

Obr. 12 Logo společnosti WILO
Zdroj: www.wilo.cz

4.2 Přeshraniční fúze sloučením

Přeshraniční fúze sloučením mezi sesterskými společnostmi WILO Praha s.r.o. (nástupnická společnost) a WILO Slovakia, s.r.o. (zanikající společnost) proběhla v roce 2012. Samotný zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku (dále jen „OR“) se uskutečnil dne 5. 11. 2012. Přeshraničním sloučením došlo k zániku zanikající společnosti bez likvidace s tím, že celý její majetek včetně práv a povinností přešel na nástupnickou společnost (WILO Praha s.r.o.). Následně společnost WILO Praha s.r.o. zřídila organizační složku na Slovensku. Jejím vedoucím se stal Ing. Vlastimil Havlíček, CSc. V roce 2013 byl do funkce vedoucího organizační složky jmenován Ing. Martin Bliska. Nástupnická společnost WILO Praha s.r.o. na konci roku 2012 změnila svůj obchodní název na WILO CS, s.r.o.

Zúčastněné společnosti se řídily těmito právními předpisy: Desátou směrnicí, slovenským zákonem č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, v platném znění, českým ZoPS a českým zákonem č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník, v platném znění.

Důvodem přeshraničního sloučení zúčastněných společností bylo zjednodušení jejich vlastnické a organizační struktury a také snížení administrativních nákladů na správu zúčastněných společností. Přeshraniční fúze umožnila využít efektivnější způsob řízení, sdílet know-how zaměstnanců nástupnické společnosti a optimalizovat distribuční model v České i Slovenské republice. Cílem těchto kroků bylo zvýšení tržního podílu výrobků značky WILO v obou zemích ve střednědobém časovém horizontu a také dosažení synergických efektů hlavně v IT-oblasti.

Během procesu přeshraniční fúze musely být dodrženy určité termíny a také návaznost jednotlivých kroků. Jednotlivé kroky zúčastněných společností jsou uvedeny v tabulce 2.

Tab. 2 Časový harmonogram procesu přeshraniční fúze

Datum	Jednotlivé kroky procesu přeshraniční fúze
období před rozhodným dnem přeshraniční fúze	stanovení rozhodného dne přeshraniční fúze
31. 12. 2011, den předcházející rozhodnému dni přeshraniční fúze	konečné účetní závěrky zúčastněných společností
	ocenění obchodního jmění zanikající společnosti znaleckým posudkem
1. 1. 2012, rozhodný den přeshraniční fúze	sestavení zahajovací rozvahy nástupnické společnosti
13. 1. 2012	vypracování konečné účetní závěrky zanikající společnosti
19. 3. 2012	audit konečné účetní závěrky zanikající společnosti provedený auditorskou společností DOMINANT AUDIT s.r.o.
	vypracování konečné účetní závěrky nástupnické společnosti a provedení jejího auditu auditorskou společností KPMG Česká

23. 3. 2012	republika Audit, s.r.o.
21. 6. 2012	vypracování zpráv o přeshraniční fúzi jednatelem
23. 6. 2012	auditorské ověření konečné účetní závěrky nástupnické společnosti
25. 6. 2012	vypracování Projektů přeshraniční fúze a jeho schválení statutárními orgány zúčastněných společností
26. 6. 2012	uložení Projektů přeshraniční fúze do Sbírký listin Obchodního rejstříku u Okresního soudu v Bratislavě
27. 6. 2012	uložení Projektů přeshraniční fúze do Sbírký listin Obchodního rejstříku v České republice
29. 6. 2012	na internetové stránce nástupnické společnosti (www.wilo.cz) byl zveřejněn Projekt přeshraniční fúze, upozornění pro věřitele na jejich práva dle ustanovení § 35 až § 39 ZoPS, upozornění pro věřitele a společníky na jejich práva dle ustanovení § 59l ZoPS, zprávy o přeshraniční fúzi
4. 7. 2012	v Obchodním věstníku bylo zveřejněno oznámení o uložení Projektů přeshraniční fúze, upozornění pro věřitele na jejich práva dle ustanovení § 35 až § 39 ZoPS, upozornění pro věřitele a společníky na jejich práva dle ustanovení § 59l ZoPS, oznámení o uveřejnění Projektů přeshraniční fúze na internetové stránce
15. 7. 2012	vyhotovení znaleckého posudku o ocenění jmění zanikající společnosti
3. 8. 2012	auditorské ověření konečné účetní závěrky zanikající společnosti
20. 8. 2012	auditorské ověření zahajovací rozvahy nástupnické společnosti a komentáře k zahajovací rozvaze auditorskou společností KPMG Česká republika Audit, s.r.o.
11. 10. 2012	pořízení notářského zápisu a schválení Projektů přeshraniční fúze, konečné účetní závěrky zanikající zahraniční společnosti, zahajovací rozvahy české nástupnické společnosti
31. 10. 2012	notářský zápis o změně původního obchodního jména společnosti z WILLO Praha s.r.o. na WILLO CS, s.r.o. ke dni 9. 10. 2012

5. 11. 2012	zápis přeshraniční fúze sloučením do obchodního rejstříku
12. 11. 2012	zápis změny obchodního jména společnosti do obchodního rejstříku
31. 12. 2012	konec účetního období a první sestavení konečné účetní závěrky nástupnické společnosti WILO CS, s.r.o.

Zdroj: Dokumenty zúčastněných společností uvedené v úvodu kapitoly 4

4.2.1 Návrh smlouvy o přeshraniční fúzi sloučením

Zúčastněné společnosti měly dle ZoPS vypracovat Projekt. Tuto podmínku splnily a vypracovaly tzv. Návrh smlouvy – projektu přeshraničního sloučení. Tento Projekt byl vypracován a schválen jednatelem nástupnické a zanikající společnosti, Ing. Vlastimilem Havlíčkem, CSc. dne 25. 6. 2012. Projekt byl sepsán ve dvou jazykových verzích, a to v české a slovenské verzi. Byl rozdělen na deset článků, ve kterých jsou vymezeny všechny náležitosti Projektu, které vyžaduje ZoPS. Nástupnickou společností byla povinnost ověření Projektu notářským zápisem splněna, dále pak společnost dodržela zveřejnění Projektu ve Sbírce listin obchodního rejstříku a na internetové stránce nástupnické společnosti. Projekt je uveden v Příloze A (str. 66).

V Projektu jsou nejdříve **vymezeny identifikační údaje zúčastněných společností**, jejich název, sídlo, IČO, právní forma, dále informace o tom, ve kterém obchodním rejstříku jsou zúčastněné společnosti zapsány a určení nástupnické a zanikající společnosti.

Důležitým údajem, který se nachází v Projektu, je **rozhodný den přeshraniční fúze**. Zúčastněné společnosti si rozhodný den vhodně stanovily na začátek kalendářního roku, tedy na 1. 1. 2012, což je období předcházející vypracování Projektu. Od tohoto dne jsou úkony zanikající společnosti z účetního hlediska považovány za úkony uskutečněné na účet nástupnické společnosti. Protože byl rozhodný den stanoven na začátek účetního období, zúčastněné společnosti měly povinnost sestavit **konečnou účetní závěrku** ke dni předcházejícímu rozhodnému dni, tedy k 31. 12. 2011. Konečné účetní závěrky obou společností byly sestaveny jako řádné. K rozhodnému dni byla nástupnická společnost WILO Praha s.r.o. také povinna sestavit zahajovací rozvahu včetně komentáře k zahajovací rozvaze.

Zúčastněné společnosti zvolily nejobvyklejší variantu přeshraniční fúze, kdy jsou všechny přípravné práce organizovány tak, aby přeshraniční fúze byla zapsána do OR do konce kalendářního roku. Zúčastněné společnosti se tím vyhnuly sestavování dalších účetních závěrek a jejich auditů, také se nemusely zaobírat daňovými odpisy za zkrácené období. Nemusely vynaložit další dodatečné administrativní náklady, které jsou s těmito kroky spojené. Přeshraniční fúze nenarušila jejich běžné působení a daňové povinnosti nástupnické společnosti. Zachovány byly také standardní lhůty pro podání daňového přiznání k DPPO.

Jediným společníkem nástupnické i zanikající společnosti byla společnost WILO SE, která vlastnila 100 % obchodních podílů a po přeshraniční fúzi nadále zůstala jediným společníkem nástupnické společnosti. **Základní kapitál** nástupnické společnosti činil 15 mil. Kč a zanikající společnost měla základní jmění 33 tis. EUR, obojí bylo v plném rozsahu splaceno. Základní kapitál nástupnické společnosti se ani po zápisu přeshraniční fúze do OR nezměnil a zůstal stále stejný ve výši 15 mil. Kč. Nástupnická společnost nevyměnila žádné **obchodní podíly** zanikající společnosti za své obchodní podíly. Proto ani společníkovi, tedy společnosti WILO SE, nebyly vyměněny obchodní podíly, ani jí nebyly vyplaceny žádné peněžní doplatky. Stejně tak nástupnická společnost neposkytnula společníkovi žádná zvláštní práva, opatření nebo jiné výhody. Obchodní podíly společnosti WILO SE tak nebyly přeshraniční fúzí nijak ovlivněny, její obchodní podíly v nástupnické společnosti nepodléhaly výměně.

V Projektu jsou dále uvedeny **údaje o jmění**, které přešlo na nástupnickou společnost. Při přeshraniční fúzi sloučením sesterských společností nedošlo k navýšení základního kapitálu nástupnické společnosti ze jmění zanikající společnosti, proto nemusel být určen znalec pro ocenění jmění zanikající společnosti. V tomto případě by bylo vhodné převzetí účetních hodnot zaniklé zahraniční společnosti. Přesto bylo obchodní jmění zanikající společnosti WILO Slovakia, s.r.o. ke dni 31. 12. 2011 oceněno znaleckým posudkem, který vypracovala slovenská společnost Ernst & Young Financial Advisory, s.r.o. dne 15. 7. 2012. Tato znalecká organizace byla zapsaná v seznamu znalců, který vede Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky. Předmětem ocenění reálnou hodnotou byly složky majetku a závazků společnosti WILO Slovakia, s.r.o. vykázané ve finančních výkazech roční účetní závěrky k 31. 12. 2011. Znalecký posudek byl vypracován písemně na základě předložených podkladů společnosti WILO Slovakia, s.r.o. (účetní závěrka za rok 2011, hlavní kniha a seznamy jednotlivých složek majetku k 31. 12. 2011). Reálná hodnota složek majetku a závazků společnosti WILO Slovakia, s.r.o. byla stanovena na 590 625 EUR. Nástupnická společnost nakonec převzala majetek a závazky zanikající společnosti v původních účetních cenách, i přestože byl majetek oceněn znaleckým posudkem. Specifikace jmění je uvedena v příloze Projektu a zobrazena v Příloze A (str. 72).

V **zakladatelské listině** nástupnické společnosti nedošlo k žádným změnám, protože se nezměnil ani její základní kapitál, a neproběhla ani výměna obchodních podílů zanikající společnosti za obchodní podíly nástupnické společnosti. Členům statutárního orgánu a členům dozorčí rady nebyly poskytnuty žádné zvláštní výhody. Společník zanikající společnosti neměl žádné dluhopisy nebo cenné papíry vydané zanikající společností, a proto mu nástupnická společnost neposkytla žádná práva s tím spojená. V důsledku přeshraniční fúze nedošlo ke změně jednatele nástupnické společnosti.

Nástupnická ani zanikající společnost neměly ke dni vyhotovení Projektu více než padesát **zaměstnanců** v pracovním poměru, a proto nebylo potřeba ve smyslu platné právní úpravy slovenského obchodního zákoníku a platné právní úpravy ZoPS vypracovat údaje o postupech, podle kterých by byla upravena účast zaměst-

nanců na řízení v nástupnické společnosti. Přeshraniční sloučení nemělo na zaměstnanost žádný negativní vliv. V nástupnické společnosti se stav zaměstnanců nezměnil a zaměstnanci zanikající společnosti se stali zaměstnanci organizační složky nástupnické společnosti ve Slovenské republice. Statutární orgány zúčastněných společností musely po zveřejnění Projektu informovat zaměstnance o sídle a právní formě obou společností, o počtu zaměstnanců a o počtu zaměstnanců, kteří měli právo ovlivňovat složení orgánů zúčastněných společností.

Právní účinky přeshraničního sloučení nastaly zápisem přeshraniční fúze do obchodního rejstříku a současně došlo k zániku zanikající společnosti bez likvidace a její majetek byl převeden na nástupnickou společnost.

4.2.2 Znalecká zpráva o přeshraniční fúzi a zprávy o přeshraniční fúzi

Znalecká zpráva o přeshraniční fúzi nebyla vypracována. Společnost WILO SE souhlasila s nevypracováním znalecké zprávy. Díky této skutečnosti se snížily náklady vynaložené na realizaci fúze.

Zprávy o přeshraniční fúzi byly vyhotoveny za každou společnost zvlášť ke dni 21. 6. 2012. Tyto zprávy musely obsahovat zdůvodnění důsledků přeshraniční fúze. Zpráva o přeshraniční fúzi musí být vypracována statutárním orgánem každé ze zúčastněných společností. Protože statutárním orgánem obou společností byl společný jednatel, byly zprávy obou společností téměř identické. Obě zprávy obsahovaly osm článků a svým obsahem se velmi podobaly Projektu. Jelikož společnost WILO SE byla jediným společníkem v obou společnostech, neměla přeshraniční fúze žádný vliv na její postavení, podíl na zisku nebo rozsah ručení. Ve zprávě musí být obsaženo odůvodnění výměnného poměru obchodních podílů, ale protože nedošlo k jejich výměně, byl tento fakt ve zprávě pouze zmíněn. To stejné platilo i pro odůvodnění výše vkladů do základního kapitálu a výše případných doplatků. Údaj, který se v Projektu neobjevil, bylo postavení věřitelů společností, které také nebylo přeshraniční fúzí nijak ovlivněno, stejně jako postavení zaměstnanců. V závěrečných ustanoveních zprávy byla uvedena informace o garantování celého procesu přeshraniční fúze slovenskými společnostmi Ernst & Young, k.s. a Bukovinský & Chlipala s.r.o. a jejich spolupracujícími subjekty na území České republiky. Všechny náležitosti, které musí zpráva o přeshraniční fúzi obsahovat, byly u obou zúčastněných společností dodrženy. Byla splněna i podmínka vyhotovení zprávy nejméně jeden měsíc před konáním valné hromady, na které má být přeshraniční fúze schválena.

4.2.3 Zveřejnění požadovaných dokumentů

Projekt byl uložen do Sbírký listin obchodního rejstříku Okresního soudu v Bratislavě dne 26. 6. 2012.

O den později, dne 27. 6. 2012, byl Projekt uložen do Sbírký listin obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze. Následně došlo k jeho uveřejnění na internetové stránce nástupnické společnosti (www.wilo.cz) dne 29. 6. 2012

spolu s upozorněním pro věřitele na jejich práva dle ustanovení § 35 až § 39 ZoPS, upozorněním pro věřitele a společníky na jejich práva dle ustanovení § 59l ZoPS a zprávami o přeshraniční fúzi. Podmínka uložení Projektu do Sbírký listin alespoň jeden měsíc před konáním valné hromady byla splněna.

Dne 4. 7. 2012 bylo v Obchodním věstníku zveřejněno oznámení o uložení Projektu přeshraniční fúze, upozornění pro věřitele na jejich práva dle ustanovení § 35 až § 39 ZoPS, upozornění pro věřitele a společníky na jejich práva dle ustanovení § 59l ZoPS a oznámení o uveřejnění Projektu přeshraniční fúze na internetové stránce společnosti WILO Praha s.r.o. ze dne 29. 6. 2012.

4.2.4 Schválení projektu přeshraniční fúze

Společnost WILO SE, která vykonávala působnost valné hromady, schválila Projekt přeshraniční fúze dne 11. 10. 2012. Schválení mělo podobu notářského zápisu, který sepsala JUDr. Blanka Čechová, notářka se sídlem v Praze. Společnost WILO SE byla zastupována společností ŠENKÝŘ PÁNIK, advokátní kancelář s.r.o., jménem Mgr. Lubomíra Pánika, advokáta na základě plné moci.

První část notářského zápisu obsahovala prohlášení společnosti WILO SE o tom, že byly splněny všechny podmínky pro schválení přeshraniční fúze, které vyplývají ze ZoPS. Notářský zápis shrnul všechny kroky, které musely zúčastněné společnosti dodržet. Obsahoval informaci o zániku společnosti WILO Slovakia a přechod jmění na nástupnickou společnost, informaci o schválení Projektu statutárním orgánem zúčastněných společností, dále údaje o uložení a zveřejnění Projektu na příslušných místech a také potvrzení, že zaměstnanci byli seznámeni s Projektem a se zprávou o přeshraniční fúzi. Notářský zápis také zahrnoval údaje o obchodních podílech, ocenění jmění a také údaj o souhlasu společnosti s nevypracováním znalecké zprávy o přeshraniční fúzi. Společnost WILO SE se vzdala práva na dorovnání, práva na náhradu škody, práva podat návrh na určení neplatnosti Projektu a návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady o schválení přeshraniční fúze a dále práva na zaslání dokumentů a jiných práv.

Druhá část notářského zápisu obsahovala samotné prohlášení společnosti WILO SE jako jediného společníka, ve kterém schválila Projekt přeshraniční fúze, a dále konečnou účetní závěrku zanikající zahraniční společnosti WILO Slovakia, s.r.o. i zahajovací rozvahu české nástupnické společnosti WILO Praha s.r.o.

Poslední část notářského zápisu obsahovala osvědčení notářky, že všechna jednání proběhla v souladu s právními předpisy. Tím byl dokončen proces schválení přeshraniční fúze.

4.2.5 Osvědčení pro přeshraniční přeměnu a zápis do OR

Osvědčení pro přeshraniční přeměnu vydává notář po splnění všech podmínek v přípravě přeshraniční fúze, a za každou zúčastněnou společnost zvlášť. Notářka JUDr. Blanka Čechová vydala osvědčení pro přeshraniční přeměnu za společnost WILO Praha s.r.o. ke stejnému dni, kdy provedla notářský zápis o schválení Projek-

tu, a to dne 11. 10. 2012. Osvědčením potvrdila splnění zákonem stanovených požadavků českou nástupnickou společností. Notářka potvrdila, že jí česká zúčastněná společnost WILO Praha s.r.o. předložila potřebné písemnosti, a to výpis z obchodního rejstříku, úplné znění zakladatelské listiny, čestná prohlášení jednatele, zprávu o přeshraniční přeměně a dokumenty potvrzující souhlas společníka zúčastněných společností s nevypracováním znalecké zprávy, Projekt a další potřebné dokumenty.

JUDr. Michal Capek, notář v Brezne, vydal osvědčení pro přeshraniční přeměnu za společnost WILO Slovakia, s.r.o. dne 27. 9. 2012. Tím potvrdil dodržení zákonem předepsaného postupu při přeshraniční fúzi sloučením a provedení úkonů a splnění formalit, které musely být provedeny a splněny.

Všechny podmínky pro zapsání přeshraniční fúze sloučením do OR byly oběma zúčastněnými společnostmi splněny. Zúčastněné společnosti tak mohly podat návrh na zapsání přeshraniční fúze do OR. Přeshraniční fúze byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného u Městského soudu v Praze dne 5. 11. 2012.

4.3 Účetní řešení přeshraniční fúze

Rozhodný den byl stanoven k počátku kalendářního roku 2012, tedy k 1. 1. 2012. K tomuto dni také nástupnická společnost sestavila zahajovací rozvahu, včetně komentáře k zahajovací rozvaze. Ke dni předcházejícímu rozhodný den, k 31. 12. 2011, sestavily obě zúčastněné společnosti řádné konečné účetní závěrky.

4.3.1 Konečná účetní závěrka nástupnické společnosti

Nástupnická společnost WILO Praha s.r.o. vypracovala dne 23. 3. 2012 řádnou konečnou účetní závěrku v plném rozsahu k 31. 12. 2011. Součástí konečné účetní závěrky byla rozvaha, výkaz zisku a ztráty a také příloha. V příloze byla charakterizována nástupnická společnost a popsány její hlavní aktivity, dále příloha obsahovala údaje o zásadních účetních postupech, které společnost používala, a podrobnosti o jednotlivých složkách majetku uvedených v rozvaze nástupnické společnosti. Audit konečné účetní závěrky provedla společnost KPMG Česká republika Audit, s.r.o. ve stejném dni, kdy byla konečná účetní závěrka sestavena. Auditor ve své auditorské zprávě uvedl výrok, že konečná účetní závěrka podala věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv společnosti, nákladů, výnosů a výsledku jejího hospodaření za rok 2011, vše v souladu s tuzemskými účetními předpisy.

Aktiva a pasiva nástupnické společnosti jsou znázorněna ve zkrácené verzi rozvahy konečné účetní závěrky v tabulce 3. Jedná se o netto hodnoty v tis. Kč za běžné účetní období.

Tab. 3 Rozvaha konečné účetní závěrky společnosti WILO Praha s.r.o.

Rozvaha společnosti WILO Praha s.r.o. k 31. 12. 2011 (zjednodušená)		
		v tis. Kč
	AKTIVA CELKEM	139 632
B.	Dlouhodobý majetek	57 985
B.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	1 738
B.II.	Dlouhodobý hmotný majetek	56 247
C.	Oběžná aktiva	81 513
C.I.	Zásoby	22 299
C.II.	Dlouhodobé pohledávky	2 997
C.III.	Krátkodobé pohledávky	49 677
C.IV.	Krátkodobý finanční majetek	6 540
D.	Časové rozlišení	134
	PASIVA CELKEM	139 632
A.	Vlastní kapitál	87 634
A.I.	Základní kapitál	15 000
A.II.	Kapitálové fondy	31 202
A.III.	Rezervní fondy, nedělitelný fond a ostatní fondy ze zisku	1 500
A.IV.	Výsledek hospodaření minulých let	19 588
A.V.	Výsledek hospodaření běžného účetního období	20 344
B.	Cizí zdroje	51 399
B.I.	Rezervy	10 211
B.III.	Krátkodobé závazky	41 188
C.	Časové rozlišení	599

Zdroj: Výroční zpráva za rok 2011 společnosti WILO Praha, s.r.o.

V aktivech rozvahy nástupnické společnosti byl významnou položkou dlouhodobý hmotný majetek. Jeho nejobjemnějšími složkami byly stavby v hodnotě necelých 39 mil. Kč a pozemky v hodnotě přibližně 15 mil. Kč. Nejvýznamnější položku oběžných aktiv tvořily krátkodobé pohledávky, a to zejména pohledávky z obchodních vztahů ve výši téměř 49 mil. Kč. Významnou položkou byly také zásoby, konkrétně zboží, které mělo hodnotu 22, 3 mil. Kč. V oblasti pasiv se objevily krátkodobé závazky, zejména závazky z obchodních vztahů v hodnotě 21, 5 mil. Kč. Nástupnická společnost neměla žádnou neuhrazenou ztrátu minulých let. Nevlastnila ani žádný dlouhodobý finanční majetek. Stejně tak neměla žádné dlouhodobé závazky ani bankovní úvěry a výpomoci. Tyto zmíněné položky proto nejsou ve zjednodušené rozvaze uvedeny.

4.3.2 Konečná účetní závěrka zanikající společnosti

Stejně jako nástupnická společnost, i zanikající společnost měla povinnost sestavit konečnou účetní závěrku k 31. 12. 2011. Společnost WILO Slovakia, s.r.o. ji vypra-

covala dne 13. 1. 2012. Konečná účetní závěrka obsahovala rozvahu, výkaz zisku a ztráty a poznámky k účetní závěrce. Slovenská auditorská společnost DOMINANT AUDIT s.r.o. provedla audit konečné účetní závěrky dne 19. 3. 2012. Ve svém výroku uvedla, že účetní závěrka vyjádřila věrně ve všech svých významných souvislostech majetkovou a finanční situaci zanikající společnosti, výsledek jejího hospodaření za uplynulý rok a že byla sestavena v souladu se slovenským zákonem o účetnictví (Zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve) a postupy účtování.

Zjednodušená verze rozvahy konečné účetní závěrky společnosti WILO Slovakia, s.r.o. je zobrazena v následující tabulce 4. Opět jsou uvedeny netto hodnoty v celých eurech za běžné účetní období.

Tab. 4 Rozvaha konečné účetní závěrky společnosti WILO Slovakia, s.r.o.

Rozvaha společnosti WILO Slovakia, s.r.o. k 31. 12. 2011		
(zjednodušená)		
		v EUR
	AKTIVA CELKEM	728 714
A.	<i>Dlouhodobý majetek</i>	121 957
A.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	3 561
A.II.	Dlouhodobý hmotný majetek	118 396
B.	<i>Oběžná aktiva</i>	589 681
B.I.	Zásoby	114 999
B.II.	Dlouhodobé pohledávky	26 545
B.III.	Krátkodobé pohledávky	263 664
B.IV.	Krátkodobý finanční majetek	184 473
D.	<i>Časové rozlišení</i>	17 076
	PASIVA CELKEM	728 714
A.	<i>Vlastní kapitál</i>	590 624
A.I.	Základní kapitál	33 000
A.II.	Kapitálové fondy	37 196
A.III.	Fondy ze zisku	11 286
A.IV.	Výsledek hospodaření minulých let	483 885
A.V.	Výsledek hospodaření běžného účetního období	25 257
B.	<i>Cizí zdroje</i>	115 641
B.I.	Rezervy	47 407
B.II.	Dlouhodobé závazky	2 780
B.III.	Krátkodobé závazky	65 454
C.	<i>Časové rozlišení</i>	22 449

Zdroj: Konečná účetní závěrka za rok 2011 společnosti Slovakia, s.r.o.

Největší položkou dlouhodobého hmotného majetku byly samostatné movité věci a soubory movitých věcí ve výši přibližně 84 tis. EUR. Za větší položku lze považovat i nedokončený dlouhodobý hmotný majetek v hodnotě téměř 30 tis. EUR. Je

vhodné zmínit, že dlouhodobý hmotný majetek společnosti WILO Slovakia nezahrnoval žádné pozemky ani stavby. Oběžná aktiva byla složena zejména ze zboží v hodnotě 105 tis. EUR, z pohledávek z obchodních vztahů ve výši necelých 250 tis. EUR a z účtů v bankách, jejichž hodnota dosahovala téměř 180 tis. EUR. Stejně jako nástupnická společnost, ani zanikající společnost nevlastnila žádný dlouhodobý finanční majetek, žádné krátkodobé finanční výpomoci a bankovní úvěry. Naopak měla dlouhodobé závazky, a to v podobě závazků ze sociálního fondu. Krátkodobé závazky se skládaly převážně z daňových závazků a dotací v hodnotě 22, 7 tis. EUR a také ze závazků vůči zaměstnancům ve výši 17, 6 tis. EUR. Na rozdíl od české nástupnické společnosti měla slovenská zanikající společnost neuhrazenou ztrátu minulých let (-77 181 EUR).

Tab. 5 Vlastníci zanikající společnosti WILO Slovakia, s.r.o.

Společník	Výška podílu na základním jmění		Podíl na hlasovacích právech v %
	Absolutně	v %	
WILO SE Dortmund	33 000 EUR	100	100
Celkem	33 000 EUR	100	100

Zdroj: komentář k pro-forma zahajovací rozvaze nástupnické společnosti

4.3.3 Zahajovací rozvaha nástupnické společnosti

Každá nástupnická společnost má povinnost sestavit zahajovací rozvahu a komentář k této zahajovací rozvaze, a to k rozhodnému dni. Nástupnická společnost WILO Praha s.r.o. pro-formu zahajovací rozvahy k 1. 1. 2012 skutečně vytvořila dne 20. 8. 2012. Tato pro-forma zahajovací rozvahy včetně jejího komentáře byla ve stejném dni ověřena auditorem, a sice auditorskou společností KPMG Česká republika Audit, s.r.o. Je vhodné zmínit, že tato pro-forma zahajovací rozvahy byla sestavena na základě předpokladu, že přeshraniční sloučení bude schváleno a následně zapsáno do obchodního rejstříku. Pokud by k těmto krokům nedošlo, byla by pro-forma zahajovací rozvahy neplatná. V takovém případě by nástupnická společnost převzala jako své počáteční zůstatky k 1. 1. 2012 konečné zůstatky ze své účetní závěrky, která byla sestavena k 31. 12. 2011. Podkladem k vypracování zahajovací rozvahy byly konečné účetní závěrky obou zúčastněných společností sestavené k 31. 12. 2011.

Po ověření pro-formy zahajovací rozvahy auditor stanovil závěr, že tato zahajovací rozvaha byla sestavena v souladu s účetními předpisy platnými v České republice v kontextu příslušného ZoPS.

Přestože je pojem „pro-forma“ již zaběhnutým termínem, je vhodné jeho podstatu objasnit. Používá se pro označení dokumentu, který je poskytován z formálních důvodů a skutečný dokument časově předchází. Dalo by se říci, že se jedná o „plánovanou rozvahu“.

Zjednodušená verze zahajovací rozvahy je uvedena v tabulce 6:

Tab. 6 Zahajovací rozvaha společnosti WILO Praha s.r.o.

Zahajovací rozvaha společnosti WILO Praha s.r.o. k 1. 1. 2012 (zjednodušená)		
		v tis. Kč
	AKTIVA CELKEM	157 209
B.	Dlouhodobý majetek	60 173
B.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	1 830
B.II.	Dlouhodobý hmotný majetek	58 343
C.	Oběžná aktiva	96 465
C.I.	Zásoby	25 004
C.II.	Dlouhodobé pohledávky	3 682
C.III.	Krátkodobé pohledávky	56 479
C.IV.	Krátkodobý finanční majetek	11 300
D.	Časové rozlišení	571
	PASIVA CELKEM	157 209
A.	Vlastní kapitál	101 912
A.I.	Základní kapitál	15 000
A.II.	Kapitálové fondy	32 344
A.III.	Rezervní fondy, nedělitelný fond a ostatní fondy ze zisku	1 500
A.IV.	Výsledek hospodaření minulých let	53 068
B.	Cizí zdroje	54 119
B.I.	Rezervy	11 217
B.II.	Dlouhodobé závazky	72
B.III.	Krátkodobé závazky	42 830
C.	Časové rozlišení	1 178

Zdroj: Pro-forma zahajovací rozvaha společnosti WILO Praha s.r.o.

Komentář, který byl vypracován k pro-formě zahajovací rozvahy, obsahoval všeobecné informace o zanikající a nástupnické společnosti, důvody pro sloučení obou společností, ale hlavně údaje o způsobu převzetí majetku a závazků zanikající společnosti nástupnickou společností WILO Praha. Obchodní jmění zanikající společnosti WILO Slovakia bylo pro účely přeshraničního sloučení oceněno k rozhodnému dni znaleckým posudkem, který vypracovala slovenská společnost Ernst & Young Financial Advisory, s.r.o. Přesto nástupnická společnost přebrala aktiva i pasiva zanikající společnosti v původních účetních cenách. Převážná část položek zahajovací rozvahy nástupnické společnosti vznikla agregací odpovídajících položek individuálních účetních závěrek zúčastněných společností sestavených k 31. 12. 2011. Převody položek vlastního kapitálu jsou uvedeny v tabulce 7. Protože nástupnická a zanikající společnost vůči sobě neměly žádné vzájemné pohledávky ani závazky, nebylo potřeba tyto pohledávky a závazky vyloučit.

Nástupnická společnost WILO Praha převzala složky vlastního kapitálu zanikající společnosti v následujícím členění:

- Základní kapitál zanikající společnosti v hodnotě 33 tis. EUR přešel v pro-forma zahajovací rozvaze nástupnické společnosti do položky Ostatní kapitálové fondy ve výši 851 tis. Kč.
- Zanikající společnost evidovala v rozvaze Zákonný rezervní fond ve výši 11 tis. EUR. Tato položka přešla ve výši 286 tis. Kč do pro-forma zahajovací rozvahy nástupnické společnosti, a sice do položky Ostatní kapitálové fondy.
- Položka Statutární fond a ostatní fondy ve výši 194 EUR evidovaná v rozvaze zanikající společnosti přešla ve výši 5 tis. Kč do pro-forma zahajovací rozvahy nástupnické společnosti opět do položky Ostatní kapitálové fondy.
- Zanikající společnost v rozvaze evidovala Nerozdělený zisk minulých let ve výši 561 tis. EUR a Neuhrazenou ztrátu minulých let ve výši 77 tis. EUR. Tyto dvě položky byly vzájemně započteny a následně byly převedeny spolu s hospodářským výsledkem za rok 2011 ve výši 25 tis. EUR v pro-forma zahajovací rozvaze nástupnické společnosti do položky Nerozdělený zisk minulých let. Převedená částka celkem činila 13 136 tis. Kč.

Tab. 7 Přehled o agregaci a úpravách vlastního kapitálu společnosti WILO Praha s.r.o.

	WILO Praha s.r.o. konečná ÚZ tis. Kč	WILO Slovakia, s.r.o. konečná ÚZ		Agregace tis. Kč	Úpravy tis. Kč	Zahajovací rozvaha tis. Kč
		EUR	tis. Kč			
Základní kapitál celkem	15 000	33 000	851	15 851	-851	15 000
Ostatní kapitálové fondy	31 202	--	--	31 202	1 142	32 344
Kapitálové fondy celkem	31 202	--	--	31 202	1 142	32 344
Zákonný rezervní fond	1 500	11 092	286	1 786	-286	1 500
Statutární a ostatní fondy	--	194	5	5	-5	--
Fondy ze zisku celkem	1 500	11 286	291	1 791	-291	1 500

Nerozdělený zisk minulých let	19 588	561 066	14 475	34 063	19 005	53 068
Neuhrazená ztráta minulých let	--	-77 181	-1 991	-1 991	1 991	--
VH minulých let	19 588	483 885	12 484	32 072	20 996	53 068
VH běžného účetního období	20 344	25 257	652	20 996	-20 996	--
Vlastní kapitál	87 634	553 428	14 278	101 912	0	101 912

Zdroj: Komentář k pro-forma zahajovací rozvaze společnosti WILO Praha s.r.o.

4.4 Dopady přeshraniční fúze na aktiva a pasiva

Přeshraniční fúze ovlivnila aktiva i pasiva nástupnické společnosti, protože zahajovací rozvaha společnosti WILO Praha vznikla součtem rozvah zanikající a nástupnické společnosti.

Vlivem přeshraniční fúze se celková **aktiva** zvýšila o **17 577 tis. Kč**. **Dlouhodobý majetek** vzrostl o **2 188 tis. Kč**. V kategorii dlouhodobého majetku se zvýšily následující položky o uvedené částky:

- software o 92 tis. Kč,
- samostatné movité věci a soubory movitých věcí o 1 211 tis. Kč,
- jiný dlouhodobý hmotný majetek o 112 tis. Kč.

Hodnota **oběžných aktiv** se vlivem přeshraničního sloučení zvýšila o **14 952 tis. Kč**. Ve skupině oběžných aktiv se zvýšily následující položky o uvedené částky:

- zboží o 2 705 tis. Kč,
- odložená daňová pohledávka o 685 tis. Kč,
- pohledávky z obchodních vztahů o 6 320 tis. Kč,
- stát – daňové pohledávky o 363 tis. Kč,
- krátkodobé poskytnuté zálohy o 104 tis. Kč,
- jiné pohledávky o 15 tis. Kč,
- peníze o 133 tis. Kč,
- účty v bankách o 4 627 tis. Kč,

Náklady příštích období se zvýšily o 437 tis. Kč. V zahajovací rozvaze nástupnické společnosti se objevila nová položka aktiv, a to nedokončený dlouhodobý hmotný majetek v hodnotě 773 tis. Kč.

Při přeshraniční fúzi se základní kapitál nástupnické společnosti převodem jmění zanikající společnosti nezvýšil ani nesnížil. Celková **pasiva** nástupnické společnosti se zvýšila o **17 577 tis. Kč**. Hodnota **vlastního kapitálu** se navýšila celkem o **14 278 tis. Kč**. V kategorii vlastního kapitálu se zvýšily následující položky:

- ostatní kapitálové fondy o 1 142 tis. Kč,
- nerozdělený zisk minulých let o 33 480 tis. Kč,
- výsledek hospodaření běžného účetního období se eliminoval o součet výsledků hospodaření běžného účetního období zanikající společnosti WILO Slovakia a nástupnické společnosti WILO Praha v hodnotě -20 996 tis. Kč.

Přeshraniční fúze ovlivnila i **cizí zdroje**, které se zvýšily o **2 720 tis. Kč**. Jednotlivé položky cizích zdrojů se převážně zvýšily o uvedené částky:

- ostatní rezervy o 1 006 tis. Kč,
- závazky z obchodních vztahů o 96 tis. Kč,
- závazky – ovládaná nebo ovládající osoba byly sníženy o 263 tis. Kč
- závazky k zaměstnancům o 455 tis. Kč,
- závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění o 258 tis. Kč,
- stát – daňové závazky a dotace o 587 tis. Kč,
- dohadné účty pasivní o 509 tis. Kč

Výdaje příštích období byly navýšeny o 579 tis. Kč. V zahajovací rozvaze nástupnické společnosti se objevila také nová položka pasiv, a sice jiné závazky ve výši 72 tis. Kč.

4.5 Daňové dopady přeshraniční fúze

4.5.1 Daň z příjmů právnických osob

Protože rozhodný den přeshraniční fúze sloučením byl stanoven na 1. 1. 2012, daňové přiznání z DPPPO bylo podáno ve standardních lhůtách. Pro nástupnickou i zanikající společnost platila šestiměsíční lhůta po skončení zdaňovacího období pro podání daňového přiznání, protože obě společnosti měly povinnost auditu. Za zdaňovací období 2011 musely tedy obě společnosti podat daňové přiznání do 1. 7. 2012. Daňové přiznání podávala každá ze zúčastněných společností zvlášť. Za zdaňovací období 2012 podala daňové přiznání k dani z DPPPO pouze nástupnická společnost WILO Praha, s.r.o., protože převzala daňovou povinnost zanikající společnosti na sebe.

Do dne, který předcházel dni zápisu přeshraniční fúze do OR, platila zálohy každá společnost zvlášť. Ode dne zápisu přeshraniční fúze do OR hradila zálohy již pouze nástupnická společnost. Výše záloh byla stanovena ze součtu posledních známých daňových povinností nástupnické i zanikající společnosti. Nově nástupnické společnosti vznikla i povinnost platit zálohy za provozovnu na Slovensku.

4.5.2 Daň z přidané hodnoty

Za období od prvního dne zdaňovacího období do dne předcházejícímu zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku podala nástupnická společnost daňové přiznání k DPH nejen sama za sebe, ale i za zanikající společnost. Musela tak učinit do 25. dne měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období. Ke stejnému dni byla daň splatná. Po zapsání přeshraniční fúze do obchodního rejstříku podala nástupnická společnost daňové přiznání k DPH pouze sama za sebe.

4.5.3 Daň silniční

Protože zanikající společnost byla povinna k silniční dani, přešla tato povinnost na nástupnickou společnost. Daňové přiznání k dani silniční za zanikající společnost bylo podáno nástupnickou společností do třiceti dnů od jejího zániku. Daňové přiznání bylo podáno za část zdaňovacího období, a to za období od 1. 1. 2012 do data zápisu přeshraniční fúze do OR, za které je nepodala zanikající společnost. Nástupnická společnost tedy podala daňové přiznání k dani silniční za období od 1. 1. 2012 do 4. 11. 2012. Lhůta pro podání přiznání byla do 4. 12. 2012. Všechny potřebné podklady důležité pro vypracování daňového přiznání k dani silniční byly doručeny daňovému poradci. Po zápisu přeshraniční fúze do OR musela nástupnická společnost nahlásit přechod vlastnických práv k motorovým vozidlům dopravnímu inspektorátu.

Od zápisu přeshraniční fúze do OR se muselo počítat se všemi motorovými vozidly, která byla převedena na nástupnickou společnost, aby mohly být zálohy placeny. Následující informace musely být zjištěny a dohledány ke stanovení výše záloh:

- aktuální přehled vozidel nástupnické společnosti WILO Praha s.r.o.
- kopie daňového přiznání k dani silniční za rok 2011
- podklady pro stanovení zálohy k silniční dani
- kopie velkých technických průkazů motorových vozidel

4.5.4 Daň z nemovitých věcí

Dříve se tato daň nazývala daň z nemovitosti, v současnosti se jedná o daň z nemovitých věcí. Daňové přiznání k dani z nemovitých věcí na zdaňovací období 2012 muselo být poplatníky podáno do 31. 1. 2012. Následně byla daň stanovena podle stavu k 1. 1. 2012. Plátcí daně byly obě zúčastněné společnosti.

V dalším období už podávala daňové přiznání k dani z nemovitých věcí jen nástupnická společnost. Nástupnická společnost podala přiznání za období, ve kterém byla k 1. 1. 2013 vlastníkem nemovitosti. Musela tak učinit nejpozději do 31. 1. 2013.

4.5.5 Daň z nabytí nemovitých věcí

Od ledna 2014 se tato daň nazývá daní z nabytí nemovitých věcí. Do konce roku 2013 to byla daň z převodu nemovitosti. Nabytí vlastnického práva k nemovitosti přeshraniční fúzí bylo předmětem daně, ale tyto převody byly od daně z převodu nemovitosti osvobozeny.

Do konce třetího měsíce, který následoval po měsíci, ve kterém byl proveden vklad práva do katastru nemovitostí, měla nástupnická společnost WILO Praha s.r.o. povinnost podat daňové přiznání. Aby mohlo být zpracováno daňové přiznání, musela nástupnická korporace poskytnout potřebné informace svému daňovému poradci. Daňový poradce musel znát datum zápisu vkladu práva do katastru nemovitostí, dále výpis z OR (za období před i po přeshraniční fúzi), list vlastnictví ke všem nemovitostem a také smlouvu o přeshraniční fúzi sloučením.

5 Diskuze

Pro studii přeshraniční fúze byly vybrány dvě společnosti s ručením omezeným, a to WILO Praha s.r.o. a WILO Slovakia, s.r.o. Důvodem této operace bylo zejména zjednodušení vlastnické a organizační struktury společnosti a také snížení administrativních nákladů na správu společnosti. Přeshraniční fúze patří k nejobtížnějšímu typu přeměn obchodních korporací, což je způsobeno zejména odlišnými právními předpisy jednotlivých členských států. V souvislosti s účetními a daňovými aspekty právní úprava nabízí v mnoha případech variantní řešení a někdy je rozhodnutí čistě jen na vůli zúčastněných společností.

Povinností zúčastněných společností je přesné stanovení rozhodného dne přeshraniční fúze. Zúčastněné společnosti WILO Praha s.r.o. a WILO Slovakia, s.r.o. si určily rozhodný den jako začátek kalendářního roku. K rozhodnému dni musí být určen i den konečných účetních závěrek, který byl stanoven na 31. 12. 2011. Určení rozhodného dne je právě případem variantního řešení, které právní předpisy nabízí. Rozhodný den si mohou společnosti stanovit na období, které předchází vypracování Projektu, ale i na období, které následuje po vypracování Projektu. Novela ZoPS v roce 2012 umožnila stanovení rozhodného dne nejpozději na den zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku. Podniky si kladou otázku, který typ rozhodného dne by pro ně byl nejvhodnější. Pro některé společnosti může být vhodné zvolit rozhodný den na začátek kalendářního roku, protože se sníží náklady vynaložené na fúzi. Společnosti totiž nemusí sestavovat další mimořádnou účetní závěrku, jak je tomu v ostatních případech. Další výhoda se může projevit, jestliže budou mít společnosti povinnost auditu, protože i mimořádné účetní závěrky je nutné nechat ověřit auditorem a díky tomu vznikají další náklady. Na druhou stranu, pokud by byl rozhodný den určen na den zápisu přeshraniční fúze do OR, dojde ke zjednodušení celého procesu, neboť by se spojily právní a účetní účinky přeshraniční fúze. Nevýhodou spojení rozhodného dne se zápisem přeshraniční fúze do OR je, že dochází k zastarání znaleckého posudku o ocenění jmění, který musí být vypracován k 31. 12., protože rozvahovým dnem je den poslední řádné či mimořádné účetní závěrky, která je sestavená před vypracováním Projektu. Tento způsob bych doporučila spíše společnostem, které jsou nějakým způsobem propojené, například v případě dceřiné a mateřské společnosti, které používají stejný účetní systém.

I v případě ocenění majetku a závazků zanikající společnosti je na výběr více možností. Nástupnická společnost může převzít majetek a závazky zanikající společnosti v účetních cenách nebo v reálných cenách. Toto rozhodnutí však nezáleží jen na rozhodnutí nástupnické společnosti, ale také na typu fúze. Protože vybrané slučující se společnosti WILO Praha s.r.o. a WILO Slovakia, s.r.o. jsou sesterskými společnostmi a základní kapitál nástupnické společnosti nebyl zvyšován, nemuselo dojít k ocenění jmění znalcem. To stejné platí i při sloučení mateřské a dceřiné společnosti. V takovém případě se jako nejvhodnější jeví převzetí majetku v původních účetních cenách. I přesto byl znalecký posudek o ocenění jmění zanikající společ-

nosti vypracován, ale nástupnická společnost nakonec převzala majetek a závazky v původních účetních hodnotách.

Cílem bakalářské práce bylo identifikovat přínosy a rizika, která proces přeshraniční fúze obnáší. Společnosti se rozhodly pro realizaci přeshraniční fúze, aby zjednodušily svoji vlastnickou a organizační strukturu. Přínos přeshraniční fúze také spočíval ve snížení administrativních nákladů na správu zúčastněných společností. Snížení nákladů, například vytvořením jedné centrály, je obecně nejčastějším důvodem, proč jsou přeshraniční fúze uskutečňovány. Přeshraniční fúze umožnila využít efektivnější způsob řízení, sdílet know-how zaměstnanců nástupnické společnosti a koncentrovat znalosti. Dalším motivem přeshraniční fúze bylo dosažení synergických efektů hlavně v IT-oblasti. Synergický efekt spočívá v tom, že spojená společnost má vyšší hodnotu než součet hodnot jednotlivých samostatných společností. Přeshraniční fúzí může vzniknout finančně stabilnější společnost, která má lepší dostupnost finančních zdrojů, lepší přístup k úvěrovým produktům za nižší úrok, protože je větším a stabilnějším partnerem pro finanční instituce. Cílem přeshraniční fúze bylo zvýšení tržního podílu výrobku WILO. Častým důvodem realizace přeshraniční fúze bývá také daňový motiv. V případě, že se zisková společnost s kladným daňovým základem rozhodne sloučit se společností s vysokou neuplatněnou daňovou ztrátou, může tím v přítomnosti nebo v budoucnosti uspořit na dani. Zde je důležité brát v úvahu stanovisko finančního úřadu a nepovažovat daňovou úsporu za jediný a nejvýznamnější motiv pro realizaci přeshraniční fúze. Finanční úřad si může daňovou povinnost dodatečně doměřit. Dalším obecným přínosem přeshraniční fúze může být, díky zániku zanikající společnosti, odstranění konkurence, ale v případě sesterských společností, které mají jediného vlastníka obchodních podílů, tento motiv nemá význam.

Zúčastněné společnosti musely počítat i s určitými riziky. Rizikem mohl být vznik neočekávaných nákladů například v případě, že by se proces přeshraniční fúze neplánovaně prodloužil. Nevýhodou přeshraniční fúze je velká časová, finanční, organizační a administrativní náročnost. Dalším rizikem může být nedostatek zkušeností managementu, který může celý proces přeshraniční fúze ohrozit.

6 Závěr

V bakalářské práci byla rozebrána problematika přeshraničních fúzí společností s ručením omezeným. Přeshraniční fúze jsou jedním z druhů přeměn obchodních společností a jsou upraveny zákonem č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev. S jejich realizací souvisí mnoho právních, ale také účetních a daňových povinností, které musí zúčastněné společnosti splnit. Tyto povinnosti byly prezentovány na konkrétním reálném případě přeshraniční fúze. Zúčastněné společnosti vypracovaly všechny požadované dokumenty, kterými byl projekt přeshraniční fúze a zprávy o přeshraniční fúzi. Znalecké zprávy o přeshraniční fúzi nemusely být vypracovány, protože společnosti souhlasily s jejím nevypracováním. Z účetních povinností se jednalo o vypracování konečných účetních závěrek obou společností a zahajovací rozvahy nástupnické společnosti. Jmění zanikající společnosti nemuselo být oceněno reálnou hodnotou, protože nedošlo k navýšení základního kapitálu nástupnické společnosti ze jmění zanikající společnosti. I přesto byl posudek znalce o ocenění jmění vypracován, ale nástupnická společnost nakonec přebrala majetek a závazky v původních účetních cenách. Daňové povinnosti zahrnovaly daň z příjmu právnických osob, daň z přidané hodnoty, silniční daň a majetkové daně. Zúčastněné společnosti postupovaly v souladu s právními předpisy a splnily všechny požadavky, dodržely stanové lhůty, a protože proběhlo schválení přeshraniční fúze a bylo vydáno notářské osvědčení, mohla být přeshraniční fúze zapsána do obchodního rejstříku.

V bakalářské práci byly uvedeny přínosy přeshraničních fúzí a také jejich rizika. Nyní je vhodné navrhnout doporučení, která mohou být využitelná v praxi podnikatelů a zabránit by případným nedostatkům. Přeshraniční fúze je komplikovaný, právně a časově velmi náročný proces, navíc je vše ztíženo rozdílnými právními předpisy jednotlivých členských států. Proto je vhodné, dalo by se říci přímo nutné, obrátit se s touto problematikou na odborníky, kteří mají s realizací přeshraničních fúzí bohaté zkušenosti a zajistí tak úspěšné provedení přeshraniční fúze. Společnosti si tím ušetří spoustu času, starostí a nákladů. Pro eliminaci rizik je vhodné provést podrobnou analýzu, na kterou však běžní stávající zaměstnanci nemají dostatek znalostí a zkušeností. Toto první doporučení považuji za klíčové, protože bez kvalifikovaných odborníků z řad právníků, daňových poradců, auditorů, soudních znalců a mnoho dalších, je šance na úspěšné dokončení přeshraniční fúze minimální.

Další doporučení se týká stanovení rozhodného dne. Tato volba je velmi důležitá, protože ovlivňuje celý průběh přeshraniční fúze. Ideálně by měl být rozhodný den určen tak, aby se snížily náklady na přeshraniční fúzi. Doporučuji, aby společnosti určily rozhodný den na začátek kalendářního roku, tedy na 1. leden. Tímto dnem začíná nové účetní období. Společnosti se tak vyhnou povinnostem, které by musely podstoupit, kdyby rozhodný den stanovily v průběhu účetního období. Nebudou muset sestavovat další mimořádnou účetní závěrku v průběhu roku, tím si ušetří náklady, ale také čas. V případě, že by měly zúčastněné společnosti podle

ZoPS povinnost auditu, bylo by nutné auditorsky ověřit i mimořádné účetní závěrky, což vede k dalším zbytečným nákladům.

Třetí doporučení souvisí s oceněním jmění zanikající společnosti. V případě, kdy nedochází k navýšení kapitálu nástupnické společnosti ze jmění zanikající společnosti, není znalecký posudek o ocenění jmění vyžadován. Přesto doporučuji, aby si společnosti nechaly majetek a závazky ocenit znalcem vždy, i když tuto povinnost nemají. Ocenění znalcem sebou sice přináší další náklady, ale nástupnická společnost by měla lepší přehled o majetku zanikající společnosti a celkově o její situaci. Nástupnická společnost by věděla, s jakou společností skutečně fúzuje, byla by dostatečně informovaná o jejím současném stavu a může tím předcházet rizikům, která mohou nastat právě v případě špatné informovanosti. Oceněním jmění reálnou hodnotou by byl splněn požadavek účetnictví, kterým je věrné a poctivé zobrazení skutečnosti.

Další doporučení se týká zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku. Pokud si společnosti stanoví rozhodný den na začátek účetního období, očekává se, že bude přeshraniční fúze ve stejném roce zapsaná do OR. Je vhodné, aby společnosti tento postup dodržely a neodkládaly zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku na další rok. Když bude fúze realizována ve stejném roce, nástupnická společnost bude podávat daňové přiznání ve standardních lhůtách a také si může uplatnit daňové odpisy v plné výši, z čehož vyplývá administrativní zjednodušení.

Významnou výhodou pro nástupnickou společnost je možnost převzetí a následné uplatnění daňové ztráty zanikající společnosti. Tato úspora na dani je pro společnosti významná a bývá jedním z důvodů realizace přeshraničních fúzí, nesmí však být hlavním a jediným motivem.

Následující doporučení souvisí s konečnými účetními závěrkami, tedy s jejich auditem. Doporučovala bych, aby byl audit proveden vždy, i přestože se jedná o nákladný proces náročný na administrativu. Důvodem je ověření správnosti údajů účetních závěrek a zvýšení důvěryhodnosti společností.

Přeshraniční fúze sebou nesou přínosy i rizika. Uvedená doporučení by však měla pomoci budoucím fúzujícím společnostem k usnadnění procesu přeshraniční fúze a k eliminaci možných rizik.

7 Literatura

Monografie

- DĚDIČ, J., KASÍK P., LASÁK J., MÍKOVEC J., TROP V. *Přeměny obchodních společností a družstev pro podnikatelskou praxi: praktická příručka pro přípravu a schvalování přeměn*. 1. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012, 366 s. ISBN 978-80-7273-170-1.
- DVOŘÁK, T. *Přeměny obchodních společností a družstev*. 1. vydání. Praha: ASPI – Wolters Kluwer, 2008, 393 s. ISBN 978-80-7357-376-8.
- GAUGHAN, P. A. *Mergers, Acquisitions, and Corporate Restructurings*. 5th Edition. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc., 2011, 655 s. ISBN: 978-0-470-56196-6.
- GLÁŠEROVÁ, J. Účetní aspekty přeměn. In: SALACHOVÁ, B., et al. *Obchodní korporace a jejich přeměny: (právní, účetní a daňové aspekty)*. 1. vydání. Ostrava: KEY Publishing s.r.o., 2014, s. 104–126. ISBN 978-80-7418-220-4.
- HLAVÁČ, J. *Fúze a akvizice: proces nákupu a prodeje firem*. 1. vydání. Praha: Oeconomica, 2010, 129 s. ISBN 978-80-245-1635-6.
- HNILICA, J. Fúze a akvizice. In: KISLINGEROVÁ, E., et al. *Manažerské finance*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 643–663. ISBN 978-80-7400-194-9.
- HOLEJŠOVSKÝ, J. *Valné hromady společností s ručením omezeným*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, 526 s. ISBN 978-80-7400-391-2.
- JOSKOVÁ, L., ŠAFRÁNEK, J., ČOUKOVÁ, P., PODŠKUBKA, T. *Fúze - právo, účetnictví a daně: praktická příručka pro realizaci vnitrostátních fúzí společností s ručením omezeným a akciových společností*. Praha: Linde Praha, a. s., 2012, 151 s. ISBN 978-80-7201-885-7.
- OTAVOVÁ, M. Daňové aspekty fúzí a rozdělení obchodních společností. In: SALACHOVÁ, B., et al. *Obchodní korporace a jejich přeměny: (právní, účetní a daňové aspekty)*. 1. vydání. Ostrava: KEY Publishing s.r.o., 2014, s. 126–145. ISBN 978-80-7418-220-4.
- SEDLÁČEK, J. *Účetnictví přeměn obchodních korporací*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2014, 219 s. ISBN 978-80-7380-508-1.
- SKÁLOVÁ, J. *Účetní a daňové souvislosti přeměn obchodních společností*. 2., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, 245 s. ISBN 978-80-7478-699-0.
- SKÁLOVÁ, J., ČOUKOVÁ, P. *Účetní a daňové dopady transakcí v kapitálové společnosti*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2009, 430 s. ISBN 978-80-7357-485-7.
- SMRČKA, L. *Ovládnutí a převzetí firem*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 151 s. ISBN 978-80-7400-442-1.

- ŠPATNÁ, B. *Přeshraniční a nadnárodní fúze obchodních společností z ČR a dalších členských států EU*. 1. vydání. Ostrava: KEY Publishing, s.r.o., 2010, 122 s. ISBN 978-80-7418-058-3.
- VALOUCH, P. Daňové aspekty přeměn obchodních společností. In: SEDLÁČEK, J., et al. *Proces fúzí obchodních společností v právních, účetních a daňových souvislostech*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2013, s. 145–165. ISBN 978-80-210-6488-1.
- VÍTEK, B. Výklad základních pojmů. In: SALACHOVÁ, B., VÍTEK, B. *Podnikání a jeho přeměny*. 1. vydání. Ostrava: KEY Publishing s.r.o., 2013, s. 105–116. ISBN 978-80-7418-185-6.
- VÍTEK, B. Právní úprava přeměn. In: SALACHOVÁ, B., et al. *Obchodní korporace a jejich přeměny: (právní, účetní a daňové aspekty)*. 1. vydání. Ostrava: KEY Publishing s.r.o., 2014, s. 56–104. ISBN 978-80-7418-220-4.
- VOMÁČKOVÁ, H. *Účetnictví akvizicí, fúzí a jiných vlastnických transakcí (vyšší účetnictví)*. 4., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2009, 553 s. ISBN 978-80-7273-157-2.

Internetové zdroje

- BIERMEYER, T. *Study on the Application of the Cross-Border Mergers Directive: for the Directorate General for the Internal Market and Services, the European Union* [on-line]. 2013 [cit. 2015-03-14]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/mergers/131007_study-cross-border-merger-directive_en.pdf
- ECONOMYWATCH. *History of Mergers and Acquisitions*. [on-line]. 2010 [cit. 2015-03-14]. Dostupné z: <http://www.economywatch.com/mergers-acquisitions/history.html>
- JUSTICE. Oficiální server českého soudnictví. [online]. 2015 [cit. 2015-02-03]. Dostupné z: <http://portal.justice.cz/Justice2/Uvod/Uvod.aspx>
- KONEČNÝ, A. *Integrace podnikatelských subjektů – její motivy, typy a trendy vývoje*. [on-line]. 2008 [cit. 2015-02-20]. Dostupné z: http://www.econ.muni.cz/~alouis/publikace/Integrace_podnikatelskych_subjektu-jeji_motivy_typy_a_trendy_vyvoje.pdf
- LIPTON, M. *Merger Waves in the 19th, 20th and 21st Centuries*. [on-line]. 2006 [cit. 2015-03-14]. Dostupné z: <http://cornerstone-business.com/MergerWavesTorontoLipton.pdf>
- SKÁLOVÁ, J. *Komplikovaný přenos daňové ztráty mezi subjekty v zemích Evropské unie*. [on-line]. 2010 [cit. 2015-04-26]. Dostupné z: <http://www.vse.cz/se/5>
- WILO. [on-line]. [cit. 2015-03-10]. Dostupné z: <http://www.vse.cz/cfuc/82>
- ŽÁROVÁ, M., SKÁLOVÁ, J. *Překážky při realizaci přeshraničních fúzí v Evropské unii*. [on-line]. 2012 [cit. 2015-03-25]. Dostupné z: <http://www.vse.cz/se/5>

Právní předpisy

Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 513/1991 Zb., Obchodný zákoník, v platném znění

Zákon č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník, v platném znění

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností

Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

České účetní standardy pro účetní jednotky, které účtují podle vyhlášky č. 500/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Přílohy

A Projekt přeshraniční fúze sloučením

Návrh zmluvy – projektu o cezhraničnom zlúčení	Návrh smlouvy – projektu přeshraničního sloučení
(v ďalšom texte len „Zmluva“)	(v ďalšom texte len „Smlouva“)
Zúčastnené spoločnosti:	Zúčastněné společnosti:
Obchodné meno: WILO Praha s.r.o. Sídlo: Čestlice Obchodní ulice č.p. 125 251 01 Praha - východ Česká republika IČO: 625 79 207 Zápis: Obchodný register Městského soudu v Praze odd. C, vložka 33025 Právna forma: Spoločnosť s ručením obmedzeným	Název: WILO Praha s.r.o. Sídlo: Čestlice Obchodní ulice č.p. 125 251 01 Praha - východ Česká republika IČO: 625 79 207 Zápis: Obchodní rejstřík Městského soudu v Praze odd. C, vložka 33025 Právni forma: Společnost s ručením omezeným
(ďalej tiež „Nástupnícka spoločnosť“)	(dále též „Nástupnická společnost“)
a	a
Obchodné meno: WILO Slovakia, s.r.o. Sídlo: Rybníčná 10567/34E 831 06 Bratislava Slovenská republika IČO: 35 692 227 Zápis: Obchodný register OS Bratislava I oddiel Sro, vložka č. 11166/B Právna forma: Spoločnosť s ručením obmedzeným	Název: WILO Slovakia, s.r.o. Sídlo: Rybníčná 10567/34E 831 06 Bratislava Slovenská republika IČO: 35 692 227 Zápis: Obchodný register OS Bratislava I oddiel Sro, vložka č. 11166/B Právni forma: Společnost s ručením omezeným
(ďalej tiež „Zanikajúca spoločnosť“)	(dále též „Zanikající společnost“)
(ďalej tiež „Zúčastnené spoločnosti“ či „Strany“)	(dále též „Zúčastněné společnosti“ nebo „Strany“)
Preambula	Preamble
v súlade s právnymi predpismi:	v souladu s právními předpisy:
<ul style="list-style-type: none"> • smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/56/ES o cezhraničných zlúčeníach alebo splynutiach kapitálových spoločností; • slovenským zákonom č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, v platnom znení (ďalej len „Obchodný zákonník SR“); • českým zákonom č. 125/2008 Sb. o přeměněch obchodních společností a družstev v platném znění (ďalej len „Zákon o přeměněch“); 	<ul style="list-style-type: none"> • směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2005/56/ES o přeshraničních fúzích kapitálových společností; • slovenským zákonom č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, v platném znění (ďalej len „Obchodný zákonník SR“); • českým zákonom č. 125/2008 Sb. o přeměněch obchodních společností a družstev v platném znění (ďalej len „Zákon o přeměněch“);

- českým zákonem č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník, v platném znění (dále jen „Obchodní zákoník ČR“);

a na základě toho, že

- Zúčastněné společnosti mají svoje sídlo a správné ústředí na území Evropské unie (dále také jen „EU“);
- Zúčastněné společnosti mají právní formu společností s ručením omezeným;
- každá ze Zúčastněných společností podléhá právním předpisům jiného členského státu EU, menovitě Nástupnícka spoločnosť podléhá právním předpisům České republiky a Zanikajúca spoločnosť podléhá právním předpisům Slovenskej republiky;

vyhotovili tento návrh zmluvy resp. projektu cezhraničného zlúčenia:

Článek I Úvodné ustanovenie

- 1 Cezhraničným zlúčením dôjde k zániku Zanikajúcej spoločnosti s tým, že celé imanie Zanikajúcej spoločnosti prejde na Nástupnícku spoločnosť a to dňom nadobudnutia účinnosti cezhraničného zlúčenia.
- 2 Dôvodom cezhraničného zlúčenia Zúčastnených spoločností je zjednodušenie ich vlastníckej a organizačnej štruktúry a zníženie administratívnych nákladov na správu Zúčastnených spoločností.

Článek II Rozhodný deň cezhraničného zlúčenia a deň účtovných závierok Zúčastnených spoločností použitý pre stanovenie podmienok cezhraničného zlúčenia

- 1 Zúčastnené spoločnosti sa dohodli, že rozhodným dňom cezhraničného zlúčenia pre účely § 4 ods. 3 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov a v zmysle § 10 Zákona o premenách je deň 01.01.2012 (ďalej len „Rozhodný deň“).
- 2 Od Rozhodného dňa sa považujú úkony Zanikajúcej spoločnosti z účtovného hľadiska za úkony vykonané na účet Nástupníckej spoločnosti.

- českým zákonem č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník, v platném znění (dále jen „Obchodní zákoník ČR“);

a na základě toho, že

- Zúčastněné společnosti mají své sídlo a správní ústředí na území Evropské unie (dále také jen „EU“);
- Zúčastněné společnosti mají právní formu společností s ručením omezeným;
- každá ze zúčastněných společností podléhá právnímu řádu jiného členského státu EU, jmenovitě Nástupnícka spoločnosť podléhá českému právnímu řádu a Zanikajúca spoločnosť podléhá slovenskému právnímu řádu;

vyhotovily tuto smlouvu resp. Projekt přeshraničního sloučení:

Článek I Úvodní ustanovení

- 1 Přeshraničním sloučením dojde k zániku Zanikající společnosti s tím, že celé jmění Zanikající společnosti přejde na Nástupníckou společnost a to ke dni účinnosti přeshraničního sloučení.
- 2 Důvodem přeshraničního sloučení Zúčastněných společností je zjednodušení jejich vlastnícké a organizační struktury a snížení administrativních nákladů na správu Zúčastněných společností.

Článek II Rozhodný den přeshraničního sloučení a den účetních závěrek Zúčastněných společností použitý pro stanovení podmínek přeshraničního sloučení

- 1 Zúčastněné společnosti se dohodly, že Rozhodným dnem přeshraničního sloučení pro účely § 4 odst. 3 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve ve znění pozdějších předpisů a v smyslu § 10 Zákona o přeměnách je den 01.01.2012 (dále jen „Rozhodný den“).
- 2 Od Rozhodného dne se považují úkony Zanikající společnosti z účetního hlediska za úkony vykonané na účet Nástupnícké společnosti.

- 3 Rozhodný deň cezhraničného zlúčenia bol stanovený ako deň nasledujúci po dni vyhotovenia riadnych účtovných závierok Zanikajúcej spoločnosti i Nástupnickej spoločnosti. Zúčastnené spoločnosti sa dohodli, že dňom účtovných závierok Zúčastnených spoločností na základe ktorých boli stanovené podmienky cezhraničného zlúčenia je deň 31.12.2011.

Článok III
Podiely spoločníkov
v Zúčastnených spoločnostiach

- 1 Nástupnícka spoločnosť má základné imanie 15.000.000,-Kč a a bolo v celom rozsahu splatené. Jediným spoločníkom Nástupnickej spoločnosti je WILO SE, Nortkirchenstrasse 100, 442 63 Dortmund, Nemecko.
- 2 Zanikajúca spoločnosť má základné imanie 33.000,-EUR a a bolo v celom rozsahu splatené. Jediným spoločníkom Zanikajúcej spoločnosti je WILO SE, Nortkirchenstrasse 100, 442 63 Dortmund, Nemecko (ďalej len „WILO SE“).
- 3 WILO SE ako spoločník Zanikajúcej spoločnosti bude aj naďalej jediným spoločníkom Nástupnickej spoločnosti, pričom výška jeho vkladu je 100% a zodpovedá vkladu vo do základného imania vo výške 15.000.000,-Kč. WILO SE ako spoločník Zanikajúcej spoločnosti nadobúda právo na podiel na zisku v Nástupnickej spoločnosti dňom nadobudnutia účinnosti cezhraničného zlúčenia, pričom mu z toho nevyplyvajú žiadne osobitosti.

Článok IV
Výmenný pomer

- 1 Základné imanie Nástupnickej spoločnosti po zápise cezhraničného zlúčenia do obchodného registra sa nemení a bude naďalej vo výške 15.000.000,- Kč.
- 2 Vzhľadom k tomu že jediným spoločníkom Nástupnickej spoločnosti a Zanikajúcej spoločnosti je WILO SE nevymení Nástupnícka spoločnosť žiadne obchodné podiely zaniknutej Zanikajúcej spoločnosti za svoje obchodné podiely.
- 3 Z dôvodu, že Nástupnícka spoločnosť nevymení obchodné podiely zaniknutej Zanikajúcej spoločnosti za svoje obchodné podiely, nebudú

- 3 Rozhodný deň přeshraničného sloučení byl stanoven jako deň následující po dni vyhotovení řádných účetních závěrek Zanikající společnosti i Nástupnické společnosti. Zúčastněné společnosti se dohodly, že dnem účetních závěrek Zúčastněných společností na základě kterých byly stanoveny podmínky přeshraničného sloučení je deň 31.12.2011.

Článek III
Podíly společníků
v Zúčastněných společnostech

- 1 Nástupnická společnost má základní kapitál 15.000.000,- Kč a toto bylo v celém rozsahu splaceno. Jediným společníkem Nástupnické společnosti je společnost WILO SE, Nortkirchenstrasse 100, 442 63 Dortmund, Německo.
- 2 Zanikající společnost má základní jmění 33.000,- EUR a toto bylo v celém rozsahu splaceno. Jediným společníkem Zanikající společnosti je WILO SE, Nortkirchenstrasse 100, 442 63 Dortmund, Německo (dále jen „WILO SE“).
- 3 WILO SE jako společník Zanikající společnosti bude i nadále jediným společníkem Nástupnické společnosti, přičemž výše jeho vkladu je 100% a odpovídá vkladu do základního kapitálu ve výši 15.000.000,- Kč. WILO SE jako společník Zanikající společnosti nabývá právo na podíl na zisku Nástupnické společnosti dnem nabytí účinnosti přeshraničného sloučení, přičemž mu z toho nevyplyvají žádné osobitosti.

Článek IV
Výměnný poměr

- 1 Základní kapitál Nástupnické společnosti po zápisu přeshraničného sloučení do obchodního rejstříku se nemění a bude naďále ve výši 15.000.000,- Kč.
- 2 Vzhľadom k tomu, že jediným společníkem Zanikající i Nástupnické společnosti je WILO SE nevymění Nástupnícká společnost žádné obchodní podíly Zanikající společnosti za svoje obchodní podíly.
- 3 Z důvodu, že nástupnická společnost nevymění obchodní podíly zaniklé Zanikající společnosti za svoje obchodní podíly, nebudou žádnému ze

žiadnemu zo spoločníkov Zanikajúcej spoločnosti obchodné podiely vymieňané.

- 4 Na obchodné podiely doterajších spoločníkov Nástupníckej spoločnosti nebude mať cezhraničné zlúčenie žiaden vplyv; ich obchodné podiely v Nástupníckej spoločnosti nepodliehajú výmene.
- 5 Spoločníkom Zúčastnených spoločností nebudú vyplácané žiadne peňažné doplatky, plnenia v súvislosti s cezhraničným zlúčením.
- 6 Nástupnícka spoločnosť neposkytne vlastníkov obchodného podielu Zanikajúcej spoločnosti žiadne zvláštne práva, opatrenia, či iné výhody.

Článok V Údaje o imaní

- 1 Vzhľadom k tomu, že nedochádza k zvýšeniu základného imania Nástupníckej spoločnosti, nebude v zmysle ustanovenia § 73 ods. 1 Zákona o premenách ustanovený znalec pre ocenenie majetku v Českej republike.
- 2 Údaje o imaní, ktoré prechádza na Nástupnícku spoločnosť je uvedené v prílohe č. 1 tejto Zmluvy.
- 3 Obchodné imanie Zanikajúcej spoločnosti bolo na účely cezhraničného zlúčenia ohodnotené k Rozhodnému dňu znaleckým posudkom podľa § 27 ods. 2 písm. b) zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v platnom znení, vypracovaným spoločnosťou Ernst & Young Financial Advisory, s.r.o., so sídlom Hodžovo námestie 1/A, 811 06 Bratislava, Slovensko, IČO 36 354 422.
- 4 Nástupnícka spoločnosť prevezme majetok a záväzky Zanikajúcej spoločnosti v pôvodných cenách podľa § 17 ods. 11 písm. c) bod 2 slovenského zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v platnom znení.

Článok VI Zmeny spoločenskej zmluvy/zakladateľskej listiny Nástupníckej spoločnosti

Vzhľadom k tomu, že nedochádza ani k zmene základného imania Nástupníckej spoločnosti, ani nevymení Nástupnícka spoločnosť žiadne obchodné podiely Zanikajúcej spoločnosti za svoje obchodné podiely, nedochádza k žiadnym zmenám spoločenskej zmluvy/zakladateľskej listiny Nástupníckej spoločnosti.

spoločníkov Zanikajúcej spoločnosti obchodní podiely vymieňané.

- 4 Na obchodní podiely stávajúcich spoločníkov Nástupníckej spoločnosti nebude mať přeshraniční sloučení žádný vliv; jejich obchodní podiely v Nástupnícké společnosti nepodléhají výměně.
- 5 Společníkům Zúčastněných společností nebudou vypláceny žádné peněžní doplatky, plnění v souvislosti s přeshraničním sloučením.
- 6 Nástupnícká společnost neposkytne vlastníkov obchodního podílu Zanikající společnosti žádné zvláštní práva, opatření, nebo jiné výhody.

Článek V Údaje o jmění

- 1 Vzhledem k tomu, že nedochází ke zvýšení základního kapitálu Nástupnícké společnosti, nebude ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 Zákona o přeměnách ustanoven znalec pro ocenění majetku v České republice.
- 2 Údaje o jmění, které přechází na Nástupníckou společnost, jsou uvedeny v příloze č. 1 této Smlouvy.
- 3 Obchodní jmění Zanikající společnosti bylo pro účely přeshraničního sloučení oceněno k Rozhodnému dni znaleckým posudkem podle § 27 ods. 2 písm. b) zákona č. 431/2002 Z.z. o účetnictví v platném znění, vypracovaným společností Ernst & Young Financial Advisory, s.r.o., se sídlem Hodžovo námestie 1/A, 811 06 Bratislava, Slovensko, IČO 36 354 422.
- 4 Nástupnícká společnost prevezme majetok a záväzky Zanikajúcej spoločnosti v pôvodných cenách podľa § 17 ods. 11 písm. c) bod 2 slovenského zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmu v platnom znení.

Článek VI Změny společenské smlouvy/zakladatelské listiny Nástupnícké společnosti

Vzhledem k tomu, že nedochází ani ke změně základního kapitálu Nástupnícké společnosti, ani Nástupnícká společnost nevymění žádné obchodní podíly Zanikající společnosti za svoje obchodní podíly, nedochází k žádným změnám společenské smlouvy/zakladatelské listiny Nástupnícké společnosti.

Článek VII
Zvláštní výhody poskytnuté v souvislosti s cezhraničním zlúčením

- 1 Zúčastněné společnosti neposkytují členom statutárního orgánu, členom dozornej rady ani inému nezávislému expertovi preskúmavajúcemu cezhraničné zlúčenie žiadne osobitné výhody.
- 2 Spoločník Zanikajúcej spoločnosti nemá žiadne prioritné akcie, dlhopisy alebo iné cenné papiere vydané Zanikajúcou spoločnosťou a preto mu Nástupnícka spoločnosť neposkytne žiadne práva s tým spojené.
- 3 V dôsledku cezhraničného zlúčenia nedôjde k zmene v osobe konateľa Nástupníckej spoločnosti. Dozorná rada sa v dôsledku cezhraničného zlúčenia nezriaďuje.

Článek VIII
Účast zaměstnanců na řízení v Nástupnícké společnosti

- 1 Nástupnícka spoločnosť nemá ku dňu vyhotovenia tejto Zmluvy viac ako 50 zamestnancov v pracovnom pomere.
- 2 Zanikajúca spoločnosť nemá ku dňu vyhotovenia tejto Zmluvy viac ako 50 zamestnancov v pracovnom pomere.
- 3 Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 1 a 2 tohto článku Zmluvy nie je potrebné v zmysle:
 - a) platnej právne úpravy v Slovenskej republike a to § 69aa ods. 2 písm. d) v spojení s § 200 ods. 1 Obchodného zákonníka SR;
 - b) platnej právne úpravy v Českej republike a to § 215 Zákona o přeměnách;
 vypracovať údaje o postupoach, podľa ktorých sa upraví účast zamestnancov na řízení v Nástupníckej spoločnosti.

Článek IX
Pravděpodobné vlivy cezhraničného zlúčenia na zaměstnanost

- 1 Nepředpokládají se jakékoli negativní vlivy cezhraničného zlúčenia na zaměstnanost.

Článek VII
Zvláštní výhody poskytnuté v souvislosti s přeshraničním sloučením

- 1 Zúčastněné společnosti neposkytují členům statutárního orgánu, členům dozorčí rady ani jinému nezávislému znalci přezkoumávajícímu přeshraniční sloučení žádné zvláštní výhody.
- 2 Společník Zanikající společnosti nemá žádné prioritní akce, dlhopisy anebo jiné cenné papíry vydané Zanikající společností a proto mu Nástupnícká společnost neposkytne žádná práva s tím spojená.
- 3 V důsledku přeshraničního sloučení nedojde ke změně v osobě jednatele Nástupnícké společnosti. Dozorčí rada se v důsledku přeshraničního sloučení nezřizuje.

Článek VIII
Účast zaměstnanců na řízení v Nástupnícké společnosti

- 1 Nástupnícká společnost nemá ke dni vyhotovení této Smlouvy víc než 50 zaměstnanců v pracovním poměru.
- 2 Zanikající společnost nemá ke dni vyhotovení této Smlouvy víc než 50 zaměstnanců v zaměstnaneckém poměru.
- 3 S ohledem na skutečnosti uvedené v bodech 1 a 2 tohto článku Smlouvy není potřeba ve smyslu:
 - a) platné právní úpravy ve Slovenské republice a to § 69aa odst. 2 písm. d) ve spojení s § 200 odst. 1 Obchodního zákoníku SR;
 - b) platné právní úpravy v České republice a to § 215 Zákona o přeměnách;
 vypracovat údaje o postupech, podle kterých se upraví účast zaměstnanců na řízení v Nástupnícké společnosti.

Článek IX
Pravděpodobný vliv přeshraničního sloučení na zaměstnanost

- 1 Nepředpokládají se jakékoli negativní vlivy přeshraničního sloučení na zaměstnanost.

keďže:

- a) v Nástupnickej spoločnosti sa nepredpokladajú žiadne zmeny v stave zamestnancov;
 - b) zamestnanci Zanikajúcej spoločnosti sa najneskôr dňom účinnosti cezhraničného zlúčenia stanú zamestnancami organizačnej zložky Nástupnickej spoločnosti v Slovenskej republike.
- 2 Štatutárne orgány Zúčastnených spoločností bezodkladne po zverejnení návrhu zmluvy o cezhraničnom zlúčení poskytnú zástupcom zamestnancov informácie o sídle a právnej forme všetkých Zúčastnených spoločností, o počte všetkých zamestnancov, o počte zamestnancov, ktorí majú právo ovplyvňovať zloženie orgánov zúčastnených spoločností, a o spôsobe a rozsahu tohto ovplyvňovania.

Článok X Záverečné ustanovenia

- 1 Ďalšie záležitosti touto Zmluvou vyslovene neupravené sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka SR a Zákona o premenách.
- 2 Zápisom cezhraničného zlúčenia podľa tejto Zmluvy do obchodného registra nastávajú právne účinky cezhraničného zlúčenia a dôjde tak ku zániku Zanikajúcej spoločnosti bez likvidácie a k prechodu jej majetku vrátane práv a povinností na Nástupnícku spoločnosť.
- 3 Za účelom vyvrátenia akýchkoľvek pochybností sa Zúčastnené spoločnosti dohodli, že táto Zmluva sa v Českej republike nazýva Projektom a všade, kde sa v tejto Zmluve hovorí Zmluva má sa tým na myslí aj Projekt.
- 4 Prílohou tejto Zmluvy je špecifikácia imania, ktoré prechádza na Nástupnícku spoločnosť.
- 5 Návrh Zmluvy bol vypracovaný a schválený konateľom Nástupnickej spoločnosti a konateľom Zanikajúcej spoločnosti dňa 25.6. 2012.

V. Havlíček

WILO Praha s.r.o.

Ing. Vlastmil Havlíček, CSc., konateľ / jednatel

protože:

- a) v Nástupnickej spoločnosti se nepředpokládají žádné změny ve stavu zaměstnanců;
 - b) zaměstnanci Zanikající společnosti se nejpozději dnem účinnosti přeshraničního sloučení stanou zaměstnanci organizační složky Nástupnické společnosti ve Slovenské republice.
- 2 Statutární orgány Zúčastněných společností bezodkladně po zveřejnění návrhu smlouvy o přeshraničním sloučení poskytnou zástupcům zaměstnanců informace o sídle a právní formě všech Zúčastněných společností, o počtu všech zaměstnanců, o počtu zaměstnanců, kteří mají právo ovlivňovat složení orgánů zúčastněných společností a o způsobu a rozsahu tohoto ovlivňování.

Článek X Závěrečná ustanovení

- 1 Další záležitosti touto Smlouvou výslovně neupravené se řídí příslušnými ustanoveními Obchodního zákoníku SR a Zákona o přeměnách.
- 2 Zápisem přeshraničního sloučení podle této Smlouvy do obchodního rejstříku nastávají právní účinky přeshraničního sloučení a dojde tak k zániku Zanikající společnosti bez likvidace a k přechodu jejího majetku včetně práv a povinností na Nástupnickou společnost.
- 3 Za účelem vyvrácení jakýchkoli pochybností se Zúčastněné společnosti dohodly, že tato smlouva se v České republice nazývá Projektem a všude, kde se v této Smlouvě hovoří o Smlouvě, má se tím na myslí Projekt.
- 4 Přílohou této Smlouvy je specifikace jmění, které přechází na Nástupnickou společnost.
- 5 Návrh Smlouvy byl vypracován a schválen jednatelem Nástupnické společnosti a jednatelem Zanikající společnosti dne 25.6. 2012.

V. Havlíček

WILO Slovakia, s.r.o.

Ing. Vlastmil Havlíček, CSc., konateľ / jednatel

Špecifikácia imania	Specifikace jmění
Příloha k návrhu zmluvy – projektu o cezhraničnom zlúčení	Příloha k návrhu smlouvy – projektu přeshraničního sloučení

AKTÍVA / AKTIVA	€ 691 518,00
SPOLU MAJETOK / MAJETEK DOHROMADY	€ 674 442,00
Neobežný majetok / Neoběžný majetek	€ 84 762,00
Dohodový nehmotný majetok / Dlouhodobý nehmotný majetek	€ 3 561,00
Dlhodobý hmotný majetok súčet / dlouhodobý hmotný majetek součet	€ 81 201,00
Obežný majetok / Oběžný majetek	€ 589 680,00
Zásoby / Zásoby	€ 114 999,00
Dohodové pohľadávky / Dlouhodobé pohľadávky	€ 26 545,00
Krátkodobé pohľadávky / Krátkodobé pohľadávky	€ 263 663,00
Finančné účty / Finanční účty	€ 184 473,00
Časové rozlíšenie / Časové rozlišení	€ 17 076,00

PASÍVA / PASIVA	€ 691 518,00
Vlastné imanie / Vlastní jmění	€ 553 428,00
Základné imanie / Základní jmění	€ 33 000,00
Kapitálové fondy / Kapitálové fondy	€ 0,00
Fondy zo zisku / Fondy ze zisku	€ 11 286,00
Výsledok hospodárenia minulých rokov / Výsledek hospodaření minulých let	€ 483 885,00
Výsledok hospodárenia za účtovné obdobie / Výsledek hospodaření za účetní období	€ 25 257,00
Závazky / Závazky	€ 115 641,00
Rezervy / Rezervy	€ 47 407,00
Dlhodobé závazky / Dlouhodobé závazky	€ 2 780,00
Krátkodobé závazky / Krátkodobé závazky	€ 65 454,00
Krátkodobé finančné výpomoci / Krátkodobé finanční výpomoci	€ 0,00
Bankové úvery / Bankovní úvěry	€ 0,00
Časové rozlíšenie / Časové rozlišení	€ 22 449,00